Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/68/EG**

av den 16 november 2005

om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007	L 247	1	21.9.2007
►**M2**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/37/EG av den 11 mars 2008	L 81	71	20.3.2008
►**M3**	Rådets direktiv 2013/23/EU av den 13 maj 2013	L 158	362	10.6.2013

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 270, 13.10.2007, s. 32 (2005/68/EG)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/68/EG

av den 16 november 2005

om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2 och 55,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([2]), och

av följande skäl:

(1) Genom rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ([3]), rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring ([4]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ([5]) fastställs bestämmelser om rätten att etablera och driva verksamhet med direkt försäkring inom gemenskapen.

(2) Dessa bestämmelser utgör den rättsliga ramen för försäkringsföretag som bedriver försäkringsverksamhet på den inre marknaden med hänsyn till såväl etableringsfriheten som friheten att tillhandahålla tjänster, i syfte att förenkla för försäkringsföretag med huvudkontor i gemenskapen att fullgöra åtaganden inom gemenskapen och därigenom ge försäkringstagarna tillgång till inte endast försäkringsgivare etablerade i det egna landet, utan också till försäkringsgivare som har sitt huvudkontor inom gemenskapen och är etablerade i andra medlemsstater.

([1]) EGT C 120, 20.5.2005, s. 1.
([2]) Europaparlamentets yttrande av den 7 juni 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 17 oktober 2005.
([3]) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).
([4]) EGT L 228, 11.8.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.
([5]) EGT L 345, 19.12.2002, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

▼B

(3) Den ordning som fastställs genom de nu nämnda direktiven är tillämplig på hela den verksamhet som bedrivs av försäkringsföretag, såväl verksamhet med direkt försäkring som återförsäkringsverksamheter med mottagen återförsäkring, men de återförsäkringsverksamheter som bedrivs av specialiserade återförsäkringsföretag omfattas varken av denna ordning eller av någon annan ordning som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen.

(4) Återförsäkring är en viktig finansiell verksamhet, eftersom den ger möjlighet åt direktförsäkringsföretagen att öka sin teckningskapacitet inom försäkringsverksamheten och ge försäkringsskydd och också att minska sina kapitalkostnader genom att större riskspridning underlättas på internationell nivå. Dessutom spelar återförsäkring en avgörande roll för att säkra den finansiella stabiliteten, eftersom den är en avgörande faktor när det gäller att säkerställa sunda finanser och stabilitet på direktförsäkringsmarknaderna och också inom det finansiella systemet som helhet, eftersom den berör viktiga finansiella förmedlare och institutionella investerare.

(5) Genom rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession ([1]) avlägsnades de begränsningar för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster som är kopplade till återförsäkringsgivarens nationalitet eller bosättningsort. Däremot avlägsnades inte de begränsningar som följer av skillnaderna mellan de nationella bestämmelserna om rörelseregleringen av återförsäkring. Detta förhållande har resulterat i betydande skillnader i fråga om nivån på tillsynen över återförsäkringsföretagen inom gemenskapen, vilket skapar hinder för utövandet av återförsäkringsverksamhet, t.ex. genom kravet att återförsäkringsföretag skall ställa tillgångar som säkerhet för sina delar av direktförsäkringsföretagens tekniska avsättningar eller återförsäkringsföretagens skyldighet att följa olika tillsynsbestämmelser i olika medlemsstater, där de bedriver verksamhet, och indirekt tillsyn över olika aspekter av återförsäkringsföretagens verksamhet som utförs av direktförsäkringsföretagens behöriga myndigheter.

(6) I handlingsplanen för finansiella tjänster tas återförsäkring upp som en sektor där det krävs åtgärder på gemenskapsnivå för att den inre marknaden för finansiella tjänster skall fullbordas. Dessutom har betydande finansiella organ, som Internationella valutafonden och den internationella sammanslutningen av försäkringstillsynsorgan IAIS (”International Association of Insurance Supervisors”) framhållit att bristen på harmoniserade tillsynsföreskrifter för återförsäkring på gemenskapsnivå utgör ett betydande tillkortakommande i de rättsliga ramarna för finansiella tjänster som bör åtgärdas.

(7) Detta direktiv syftar till att upprätta en ram för rörelseregleringen av återförsäkringsverksamhet i gemenskapen. Det ingår i den samlade gemenskapslagstiftningen på försäkringsområdet som syftar till att upprätta en inre marknad för försäkringssektorn.

([1]) EGT 56, 4.4.1964, s. 878.

▼B

(8) Detta direktiv är förenligt med det betydande internationella arbete som utförs på området för rörelsereglering av återförsäkringssektorn, särskilt av den internationella sammanslutningen av försäkringstillsynsorgan IAIS.

(9) Detta direktiv ansluter sig till den metod för gemenskapslagstiftningen som tillämpas på direktförsäkring och som innebär att sådan harmonisering skall ske som är väsentlig, nödvändig och tillräcklig för att säkerställa ömsesidigt erkännande av auktorisationer och säkra system för kontroll så att det blir möjligt att bevilja en enda auktorisation som gäller i hela gemenskapen, samt att tillämpa principen om tillsyn av hemmedlemsstaten.

(10) Som en följd av detta skall bedrivandet av återförsäkringsrörelse vara underkastat en enda officiell auktorisation som ges av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där återförsäkringsföretaget har sitt huvudkontor. En sådan auktorisation ger företaget rätt att bedriva verksamhet inom hela gemenskapen med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. Den medlemsstat där en filial ligger eller där tjänster tillhandahålls får inte kräva att återförsäkringsföretag som vill bedriva återförsäkringsrörelse på dess territorium och som redan har auktorisation i hemmedlemsstaten skall söka ny auktorisation. Vidare bör ett återförsäkringsföretag som redan har auktoriserats i sin hemmedlemsstat inte bli föremål för ytterligare tillsyn eller kontroller av sundheten i dess finanser som utförs av den behöriga myndigheten för ett försäkringsföretag som är återförsäkrat av det återförsäkringsföretaget. Medlemsstaterna bör inte heller kunna kräva att ett återförsäkringsföretag som är auktoriserat i gemenskapen skall ställa säkerhet som täckning för sin del av cedentens tekniska avsättningar. Villkoren för att bevilja eller återkalla en sådan auktorisation bör läggas fast. De behöriga myndigheterna bör inte auktorisera eller upprätthålla auktorisationen för återförsäkringsföretag som inte uppfyller kraven i detta direktiv.

(11) Detta direktiv bör tillämpas på företag som uteslutande bedriver återförsäkringsrörelse och inte åtar sig någon direktförsäkringsverksamhet. Det bör även tillämpas på så kallade captivebolag för återförsäkring som bildats eller ägs av antingen ett finansiellt företag som inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller en grupp försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp ([1]), eller av ett eller flera icke-finansiella företag, i syfte att tillhandahålla återförsäkringsskydd uteslutande för risker i de företag som de tillhör. När det i detta direktiv hänvisas till återförsäkringsföretag bör även captivebolag för återförsäkring inbegripas, förutom när särskilda bestämmelser inrättas för captivebolag för återförsäkring. Captivebolag för återförsäkring täcker inte risker som härstammar från den externa

([1]) EGT L 330, 5.12.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

▼B

direktförsäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen ägnar sig åt. Dessutom får inte försäkrings- eller återförsäkringsföretag som tillhör ett finansiellt konglomerat äga ett captivebolag.

(12) Det här direktivet bör dock inte tillämpas på försäkringsföretag som redan omfattas av direktiven 73/239/EEG eller 2002/83/EG. För att säkerställa att de försäkringsföretag som även bedriver återförsäkringsrörelse har sunda finanser och att återförsäkringsverksamhetens särskilda karaktär vederbörligen beaktas i de kapitalkrav som ställs på sådana företag bör emellertid de bestämmelser i det här direktivet som rör solvensmarginalen för återförsäkringsföretag tillämpas på sådana försäkringsföretags återförsäkringsrörelse om denna utgör en volymmässigt betydande del av den samlade verksamheten i ett företag.

(13) Detta direktiv bör inte tillämpas för återförsäkringsskydd som tillhandahålls eller till fullo garanteras av en medlemsstat, när denna av skäl som är av betydande allmänt intresse uppträder som återförsäkringsgivare i sista hand, särskilt när det på grund av en särskild situation på marknaden är omöjligt att erhålla adekvat återförsäkringsskydd på affärsmässiga grunder. I detta sammanhang bör brist på ”återförsäkringsskydd på affärsmässiga grunder” huvudsakligen betyda en marknadssituation som karakteriseras av uppenbar brist på försäkringserbjudanden, även om överdrivna försäkringspremier dock i sig själv inte bör innebära att detta återförsäkringsskydd på affärsmässiga grunder är inadekvat. Artikel 1.2 d i det här direktivet tillämpas också på överenskommelser mellan försäkringsföretag som omfattas av direktiven 73/239/EEG eller 2002/83/EG som syftar till att sammanföra ekonomiska krav till följd av betydande risker, exempelvis terrorism.

(14) Ett återförsäkringsföretag skall begränsa sin verksamhet till återförsäkring och därmed sammanhängande verksamhet. Detta krav innebär att ett återförsäkringsföretag exempelvis kan få tillhandahålla statistisk eller aktuariell rådgivning, riskanalyser eller forskningsrapporter till sina kunder. I kravet kan också inrymmas en holdingbolagsfunktion och verksamheter som motsvarar definitionen av verksamheter inom den finansiella sektorn i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ([1]). Under inga omständigheter medför detta krav att orelaterad bank- och finansverksamhet får utföras.

(15) De befogenheter och medel för kontroll som skall anförtros de behöriga myndigheterna bör klargöras i det här direktivet. De behöriga myndigheterna i varje återförsäkringsföretags hemmedlemsstat bör ansvara för tillsynen av företagets finansiella hälsa,

([1]) EUT L 35, 11.2.2003, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

▼B

inbegripet kontrollen av deras solvens och skapandet av tillräckliga tekniska avsättningar och utjämningsreserver, samt att dessa avsättningar och reserver täcks av tillgångar av god kvalitet.

(16) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör till sitt förfogande ha de tillsynsverktyg som krävs för att säkerställa att återförsäkringsföretagen bedriver sin verksamhet på ett korrekt sätt inom hela gemenskapen oavsett om verksamheten utövas med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. Myndigheterna bör särskilt ha möjlighet att införa lämpliga skyddsåtgärder eller sanktioner i avsikt att förhindra oegentligheter och överträdelser av bestämmelserna om tillsyn över återförsäkringsverksamhet.

(17) Bestämmelserna som styr överlåtelse av försäkringsbestånd bör vara i linje med den enda auktorisation som föreskrivs i detta direktiv. De bör tillämpas på de olika formerna av överlåtelse av försäkringsbestånd mellan återförsäkringsföretag, exempelvis överlåtelser av försäkringsbestånd till följd av sammanslagningar mellan återförsäkringsföretag eller andra förfaranden under bolagsrätt eller överlåtelser av försäkringsbestånd med utestående förluster under avveckling till ett annat återförsäkringsföretag. Dessutom bör bestämmelserna som styr överlåtelser av försäkringsbestånd inbegripa specifika bestämmelser avseende överlåtelser till ett annat återförsäkringsföretag av försäkringsbestånd av avtal som ingåtts enligt etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.

(18) Föreskrifter bör införas för utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som i kraft av sin uppgift bidrar till att stärka stabiliteten hos det finansiella systemet. För att bevara informationens konfidentiella karaktär bör antalet mottagare begränsas strikt. Det är därför nödvändigt att fastställa under vilka förutsättningar det ovan nämnda informationsutbytet skall tillåtas. När det föreskrivs att informationen får offentliggöras endast med de behöriga myndigheternas uttryckliga tillstånd får dessa vidare, när så är lämpligt, ställa stränga krav som villkor för tillståndet. I detta avseende och i syfte att säkerställa en tillfredsställande tillsyn från de behöriga myndigheternas sida bör det genom detta direktiv införas bestämmelser som ger medlemsstaterna befogenhet att ingå avtal om utbyte av information med tredjeland under förutsättning att det finns lämpliga garantier för att den information som överlämnas omfattas av tystnadsplikt.

(19) För att stärka tillsynen över återförsäkringsföretag bör det föreskrivas att en revisor omgående skall vara skyldig att rapportera till de behöriga myndigheterna då han, enligt vad som föreskrivs i detta direktiv, under fullgörandet av sitt uppdrag får kännedom om förhållanden som riskerar att allvarligt påverka ett försäkringsföretags finansiella ställning eller dess administrativa och redovisningsmässiga organisation. Med tanke på det eftersträvade syftet är det lämpligt att medlemsstaterna tillser att denna skyldighet gäller alla de tillfällen då en revisor upptäcker sådana omständigheter vid fullgörandet av sina uppdrag i ett företag

▼B

som har nära förbindelser med ett återförsäkringsföretag. Revisorernas skyldighet att vid behov meddela de behöriga myndigheterna vissa förhållanden och beslut rörande ett återförsäkringsföretag som de upptäcker vid fullgörandet av sina uppdrag hos ett företag som inte är ett återförsäkringsföretag ändrar inte i sig arten av deras uppdrag hos detta företag, inte heller det sätt på vilket de bör fullgöra sina uppgifter där.

(20) Det bör fastställas hur detta direktiv skall tillämpas på befintliga återförsäkringsföretag som redan är auktoriserade eller berättigade att bedriva återförsäkringsverksamhet enligt medlemsstaternas bestämmelser då detta direktiv börjar tillämpas.

(21) För att göra det möjligt för återförsäkringsföretag att uppfylla sina åtaganden bör hemmedlemsstaterna kräva att sådana företag upprättar tillräckliga försäkringstekniska avsättningar. Beloppen för dessa bör fastställas i enlighet med rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag [1], och när det gäller livåterförsäkring bör medlemsstaterna även få fastställa mer specifika regler i enlighet med direktiv 2002/83/EG.

(22) Ett återförsäkringsföretag som är verksamt med återförsäkring av kreditförsäkring och vars rörelse på området för återförsäkring av kreditförsäkring uppgår till mer än en liten del av dess samlade rörelse bör vara skyldigt att upprätta en utjämningsreserv som inte ingår i solvensmarginalen. Denna reserv bör beräknas med någon av de metoder som fastställs i direktiv 73/239/EEG och som erkänns som likvärdiga. Dessutom bör detta direktiv göra det möjligt för hemmedlemsstaten att kräva att återförsäkringsföretag med huvudkontor inom dess territorium skall upprätta utjämningsreserver för andra riskklasser än återförsäkring av kreditförsäkring enligt de regler som fastställts av denna hemmedlemsstat. Efter införandet av redovisningsstandarderna International Financial Reporting Standards (IFRS 4) bör detta direktiv klarlägga behandlingen av de utjämningsreserver som upprättas i enlighet med direktivet. Eftersom tillsynen av återförsäkringar åter behöver utvärderas under Solvens II-projektet, föregriper dock inte detta direktiv någon framtida återförsäkringstillsyn under Solvens II.

(23) Ett återförsäkringsföretag bör ha tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna och utjämningsreserverna med beaktande av det slag av verksamhet som återförsäkringsföretaget utför, särskilt arten, beloppen och varaktigheten för de förväntade utbetalningarna vid försäkringsfall, så att det går att säkerställa tillräcklighet,

[1] EGT L 374, 31.12.1991, s. 7. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG (EGT L 178, 17.7.2003, s. 16).

▼B

likviditet, säkerhet, kvalitet, lönsamhet och matchning av investeringarna, och företaget skall se till att dessa investeringar är diversifierade, har lämplig spridning och ger företaget möjlighet att på lämpligt sätt reagera på förändrade ekonomiska förhållanden, särskilt när det gäller utvecklingen på de finansiella marknaderna och fastighetsmarknaderna samt på katastrofer med stora efterverkningar.

(24) Det är nödvändigt för återförsäkringsföretagen att utöver de tekniska avsättningarna ha en kompletterande reserv i form av en s.k. solvensmarginal, som skall motsvaras av fria tillgångar och, med de behöriga myndigheternas godkännande, av andra, dolda tillgångar som skall fungera som buffert vid en ogynnsam affärsutveckling. Detta krav är ett viktigt inslag i systemet för tillsyn. Under tiden för den översyn av den befintliga ordningen för solvensmarginalen som kommissionen genomför inom ramen för det s.k. Solvens II-projektet i syfte att fastställa solvensmarginalkrav för återförsäkringsföretag skall bestämmelserna i den befintliga lagstiftningen på området för direktförsäkring tillämpas.

(25) Mot bakgrund av likheterna mellan livåterförsäkring som täcker dödsfallsrisker och skadeåterförsäkring, särskilt täckningen av försäkringsrisker och varaktigheten av livåterförsäkringsavtalen, bör den föreskrivna solvensmarginalen för livåterförsäkring fastställas i överensstämmelse med bestämmelserna i detta direktiv för beräkningen av den föreskrivna solvensmarginalen för skadeåterförsäkring. Hemmedlemsstaten bör emellertid ha rätt att tillämpa bestämmelserna i direktiv 2002/83/EG för upprättandet av den föreskrivna solvensmarginalen när det gäller livåterförsäkringsverksamheter som är knutna till investeringsfonder och försäkringar med rätt till återbäring.

(26) I syfte att beakta den särskilda karaktären hos vissa slag av återförsäkringsavtal eller specifika verksamhetsformer bör det beslutas om ändringar av beräkningen av solvensmarginalkraven. Sådana ändringar bör göras av kommissionen med utövande av sina genomförandebefogenheter i enlighet med fördraget efter samråd med den Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommitté som inrättats genom kommissionens beslut 2004/9/EG ([1]).

(27) Dessa åtgärder bör antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]).

(28) Den förteckning över tillgångsposter som får medräknas i den tillgängliga solvensmarginalen som ingår i direktiven 73/239/EEG och 2002/83/EG bör fastställas även för tillämpningen av det här direktivet.

([1]) EUT L 3, 7.1.2004, s. 34.
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(29) Återförsäkringsföretag bör även inneha en garantifond i syfte att säkerställa att deras resurser är tillräckliga vid bildandet och att solvensmarginalen under de därpå följande åren inte vid något tillfälle understiger den lägsta nivå som krävs för säkerheten. För att beakta de särskilda förhållandena för captivebolag för återförsäkring bör det dock föreskrivas att hemmedlemsstaten skall ha möjlighet att fastställa ett lägre belopp för den minsta garantifond som skall krävas för captivebolag för återförsäkring.

(30) Vissa bestämmelser i detta direktiv avser minimikrav. Hemmedlemsstaten bör dock kunna fastställa strängare regler för återförsäkringsföretag som är auktoriserade av dess egna behöriga myndigheter, särskilt när det gäller solvensmarginalkraven.

(31) Detta direktiv bör tillämpas på verksamhet för finansiell återförsäkring. Därför är en definition av finansiell återförsäkring nödvändig för tillämpningen av detta direktiv. Beroende på den särskilda karaktären på denna slags återförsäkringsverksamhet, bör hemmedlemsstaten ges möjlighet att besluta om specifika bestämmelser för utövandet av finansiell återförsäkringsverksamhet. Dessa bestämmelser kan på ett antal specifika punkter skilja sig från det allmänna system som inrättas genom detta direktiv.

(32) I detta direktiv bör föreskrivas regler för de specialföretag som övertar risker från försäkrings- och återförsäkringsföretag. Den särskilda karaktären på sådana specialföretag, vilka inte är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, kräver att det inrättas särskilda bestämmelser i medlemsstaterna. Dessutom bör i detta direktiv föreskrivas att hemmedlemsstaten bör fastställa mer detaljerade regler i syfte att fastställa de villkor under vilka utestående belopp från ett specialföretag kan användas som tillgångar som motsvarar tekniska avsättningar av ett försäkrings- eller ett återförsäkringsföretag. I detta direktiv bör också föreskrivas att belopp som kan återfås från specialföretag kan betraktas som belopp som kan dras av enligt återförsäkrings- och retrocessionsavtal inom de gränser som anges i detta direktiv, under förutsättning att försäkringsföretaget eller återförsäkringsföretaget lämnar in en ansökan till den behöriga myndigheten och att denna myndighet ger sitt godkännande.

(33) Det är nödvändigt att utforma bestämmelser för det fall att ett återförsäkringsföretags ekonomiska ställning utvecklas så att det får svårt att uppfylla sina försäkringsåtaganden. I vissa situationer behöver de behöriga myndigheterna befogenheter för att kunna ingripa i ett tillräckligt tidigt skede, men då de utövar dessa befogenheter måste de underrätta återförsäkringsföretagen om de skäl som har föranlett sådana tillsynsåtgärder i enlighet med principen om god förvaltning och rättssäkerhetsprincipen. Så länge

▼B

det föreligger en sådan situation bör de behöriga myndigheterna vara förhindrade att utfärda intyg om att återförsäkringsföretaget har en tillräcklig solvensmarginal.

(34) Det är nödvändigt att få till stånd ett samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter för att säkerställa att återförsäkringsföretag som utför verksamhet med stöd av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster följer de bestämmelser som är tillämpliga på dem i deras värdmedlemsstater.

(35) Ett beslut om avslag på en ansökan om auktorisation eller om återkallelse av en auktorisation bör omfattas av rätten till domstolsprövning.

(36) Det är viktigt att föreskriva att återförsäkringsföretag med huvudkontor utanför gemenskapen som bedriver återförsäkringsverksamhet inom gemenskapen inte skall vara föremål för bestämmelser som medför en gynnsammare behandling än den som tillämpas på återförsäkringsföretag med huvudkontor i en medlemsstat.

(37) För att beakta återförsäkringsrörelsens internationella aspekter bör bestämmelser införas som möjliggör att internationella avtal ingås med tredjeland i syfte att fastställa formerna för tillsyn över återförsäkringsorgan som bedriver verksamhet inom de avtalsslutande parternas territorier.

(38) Det bör skapas förutsättningar för ett flexibelt förfarande för prövning av regelmässig likvärdighet på gemenskapsbasis i förhållande till tredjeland i syfte att öka liberaliseringen av återförsäkringstjänster i tredjeland, såväl genom etableringsrätten som genom rätten att tillhandahålla tjänster över nationsgränserna. Därför bör det i detta direktiv föreskrivas förfaranden för underhandlingar med tredjeland.

(39) Kommissionen bör bemyndigas att anta genomförandeåtgärder, förutsatt att dessa inte ändrar det väsentliga innehållet i detta direktiv. Dessa genomförandeåtgärder bör göra det möjligt för gemenskapen att beakta den kommande utvecklingen inom återförsäkringssektorn. De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med beslut 1999/468/EG.

(40) Gemenskapens befintliga rättsliga ramar för försäkring bör anpassas så att de tar hänsyn till den nya tillsynsordning för återförsäkringsföretag som fastställs genom detta direktiv och så att sammanhängande rättsliga ramar säkerställs för hela försäkringssektorn. Särskilt bör en anpassning göras av de befintliga bestämmelser som tillåter de myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över direktförsäkringsföretag att utöva ”indirekt tillsyn” över återförsäkringsföretag. Vidare bör de nu gällande bestämmelser upphävas som ger medlemsstaterna möjlighet att kräva att säkerhet skall ställas för tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna i ett försäkringsföretag, oavsett hur dessa krav är utformade, när försäkringsgivaren är återförsäkrad av ett återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med detta direktiv

▼B

eller av ett försäkringsföretag. Slutligen bör åtgärder vidtas för att den solvensmarginal som skall krävas för försäkringsföretag som bedriver återförsäkringsverksamhet, om denna utgör en betydande del av deras totala rörelse, skall omfattas av de solvensbestämmelser som föreskrivs för återförsäkringsföretag genom detta direktiv. Direktiven 73/239/EEG, 92/49/EEG och 2002/83/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(41) Direktiv 98/78/EG bör ändras så att det säkerställs att återförsäkringsföretag som ingår i en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp omfattas av extra tillsyn på samma sätt som försäkringsföretag som nu ingår i en försäkringsgrupp.

(42) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ([1]) uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

(43) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa rättsliga ramar för inledande och utövande av återförsäkringsverksamhet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(44) Eftersom det i direktivet anges minimistandarder, kan medlemsstaterna införa strängare regler.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

RÄCKVIDD OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Räckvidd

1. Genom detta direktiv fastställs regler för rätten att starta och driva självständig återförsäkringsverksamhet, utövad av återförsäkringsföretag som uteslutande bedriver återförsäkringsverksamhet och som är etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på följande:

a) Försäkringsföretag som omfattas av direktiven 73/239/EEG eller 2002/83/EG.

b) Sådana verksamheter och organ som avses i artiklarna 2 och 3 i direktiv 73/239/EEG.

([1]) EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

▼B

c) Sådana verksamheter och organ som avses i artikel 3 i direktiv 2002/83/EG.

d) Sådan återförsäkringsverksamhet som utförs eller till fullo garanteras av en medlemsstats regering, när denna av skäl som är av betydande allmänt intresse uppträder som återförsäkringsgivare i sista hand inbegripet under omständigheter när detta krävs på grund av att situationen på marknaden gör det i praktiken omöjligt att erhålla adekvat återförsäkringsskydd på affärsmässiga grunder.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

a) *återförsäkring*: den verksamhet som består i att överta risker som överlåts av ett försäkringsföretag eller ett annat återförsäkringsföretag; i fallet med försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's betyder återförsäkring också den verksamhet som består i att överta risker, som överlåts av en medlem av Lloyd's, av ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag än Lloyd's.

b) *captivebolag för återförsäkring*: ett återförsäkringsföretag som ägs antingen av ett finansiellt företag, annat än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av direktiv 98/78/EG, eller av ett icke-finansiellt företag, vars syfte är att tillhandahålla återförsäkringsskydd uteslutande för risker i det eller de företag som det tillhör eller i ett eller flera företag inom en grupp som captivebolaget för återförsäkring ingår i.

c) *återförsäkringsföretag*: ett företag som har fått officiell auktorisation enligt artikel 3.

d) *filial*: en agentur eller en filial till ett försäkringsföretag.

e) *etableringsställe*: ett återförsäkringsföretags huvudkontor eller filial med beaktande av led d.

f) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där återförsäkringsföretagets huvudkontor är beläget.

g) *filialstat*: den medlemsstat där en filial till ett återförsäkringsföretag är belägen.

h) *värdmedlemsstat*: den medlemsstat där ett återförsäkringsföretag har en filial eller tillhandahåller tjänster.

i) *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG ([1]) eller ett liknande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.

([1]) Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.7.1983, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/51/EG.

▼B

j) *kvalificerat innehav*: direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller som möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget.

k) *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.

l) *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.

m) *behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över återförsäkringsföretag.

n) *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom

i) ägarintresse, innebärande ett innehav, direkt eller genom kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller

ii) kontroll, i alla de fall som avses i artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller ett liknande förhållande mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag.

o) *finansiellt företag*: någon av följande enheter:

i) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller företag som tillhandahåller tjänster anknutna till bankverksamhet enligt definitionen i artikel 1.5 och artikel 1.23 i direktiv 2000/12/EG ([1]),

ii) ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag eller ett försäkringsholdingbolag enligt definitionen i artikel 1 i i direktiv 98/78/EG,

iii) ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG ([2]),

iv) ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.

p) *specialföretag*: ett företag som kan vara ett aktiebolag men som inte är ett befintligt försäkrings- eller återförsäkringsföretag och som övertar risker från försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag och som till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan finansieringsmekanism där återbetalningsrättigheterna för dem som tillhandahåller sådana lån eller annan finansieringsmekanism är underordnade ett sådant företags återförsäkringsskyldigheter.

q) *finansiell återförsäkring*: en återförsäkring under vilken den uttryckliga maximala potentiella förlusten, uttryckt som den maximala överförda ekonomiska risken, som uppstår genom både överföring av en betydande teckningsrisk och tidsrisk, överstiger premien för avtalets livslängd med ett begränsat men betydande belopp, kombinerat med åtminstone ett av följande två villkor:

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

▼B

i) Uttrycklig och påtaglig hänsyn tagen till pengars tidsvärde.

ii) Avtalsbestämmelser för att utjämna skillnaden i ekonomiskt åtagande mellan parterna över tiden för att uppnå den åsyftade risköverföringen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a i denna artikel skall ett återförsäkringsföretags tillhandahållande av säkerheter för ett tjänstepensionsinstitut som omfattas av direktiv 2003/41/EG ([1]), där lagstiftningen i institutets hemmedlemsstat tillåter ett sådant tillhandahållande, också betraktas som en verksamhet som omfattas av detta direktiv.

Vid tillämpning av punkt 1 d skall varje stadigvarande närvaro av ett återförsäkringsföretag inom en medlemsstats territorium betraktas som en agentur eller en filial, även om närvaron inte har formen av en filial eller en agentur utan endast består av ett kontor som förestås av företagets egen personal eller av någon som är fristående från företaget men som har en stående fullmakt att företräda företaget på samma sätt som en agentur.

▼M1

Vid tillämpning av punkt 1 j i samband med artiklarna 12 och 19–23 och tillämpning på andra nivåer av ägande enligt artiklarna 19–23 skall hänsyn tas till rösträtter enligt artiklarna 9 och 10 i direktiv 2004/109/EG ([2]) samt villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet.

Medlemsstaterna skall inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag eller kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning och dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

▼B

Vid tillämpning av punkt 1 l skall varje dotterföretag till ett dotterföretag också anses som dotterföretag till det företag som ytterst är moderföretaget till dessa företag.

Vid tillämpning av punkt 1 n

— skall varje dotterföretag till ett dotterföretag också anses som dotterföretag till det moderföretag som står över dessa företag,

— skall som nära förbindelse även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma person.

3. Varje gång hänvisning görs i detta direktiv till EUR skall värdet i den nationella valutan fr.o.m. den 31 december varje år vara det värde som gällde sista dagen i närmast föregående oktober månad för vilken dag värden för EUR finns noterade i samtliga berörda valutor inom gemenskapen.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

▼B

AVDELNING II

INLEDANDE AV ÅTERFÖRSÄKRINGSVERKSAMHET OCH AUKTORISATION AV ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG

Artikel 3

Principer för auktorisation

Återförsäkringsverksamhet får börja bedrivas endast efter officiell auktorisation.

Sådan auktorisation skall sökas hos behörig myndighet i hemmedlemsstaten av

a) varje företag som etablerar sitt huvudkontor inom denna stats territorium, och

b) varje återförsäkringsföretag som, efter att ha beviljats sådan auktorisation som krävs enligt första stycket, utvidgar verksamheten till andra återförsäkringsverksamheter än de som det redan auktoriserats för.

Artikel 4

Auktorisationens räckvidd

1. En auktorisation enligt artikel 3 skall gälla inom hela gemenskapen. Den skall ge ett återförsäkringsföretag rätt att bedriva verksamhet där med stöd antingen av etableringsfriheten eller av friheten att tillhandahålla tjänster.

2. En auktorisation skall beviljas för återförsäkringsverksamhet på skadeförsäkrings- eller livförsäkringsområdet eller för varje annat slag av återförsäkringsverksamhet i enlighet med sökandens begäran.

Den skall behandlas med beaktande av den verksamhetsplan som skall läggas fram enligt artikel 6 b och artikel 11 och av uppfyllandet av de auktorisationskrav som fastställts av den medlemsstat i vilken auktorisationen söks.

Artikel 5

Återförsäkringsföretagets företagsform

1. Hemmedlemsstaten skall föreskriva att återförsäkringsföretag som ansöker om auktorisation skall anta någon av de företagsformer som anges i bilaga I.

Ett återförsäkringsföretag får även anta företagsformen europabolag (SE) enligt definitionen i förordning (EG) nr 2157/2001 ([1]).

2. Medlemsstaterna får också, där så är lämpligt, etablera företag inom ramen för gällande offentligrättslig lagstiftning, förutsatt att ändamålet för sådan verksamhet är återförsäkringsrörelse på villkor som motsvarar dem som gäller för privaträttsliga företag.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag (EGT L 294, 10.11.2001, s. 1). Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 885/2004 (EUT L 168, 1.5.2004, s. 1).

▼B

Artikel 6

Villkor

Hemmedlemsstaterna skall kräva att varje återförsäkringsföretag som ansöker om auktorisation skall

a) begränsa sin verksamhet till återförsäkring och därmed sammanhängande verksamhet. I detta krav kan inrymmas en holdingbolagsfunktion och verksamheter som motsvarar definitionen av verksamheter inom den finansiella sektorn i artikel 2.8 i direktiv 2002/87/EG,

b) förete en verksamhetsplan enligt artikel 11,

c) inneha den minsta garantifond som föreskrivs i artikel 40.2, och

d) faktiskt ledas av personer med gott anseende och med lämpliga yrkesmässiga kvalifikationer eller lämplig yrkesmässig erfarenhet.

Artikel 7

Nära förbindelser

1. Om det finns nära förbindelser mellan återförsäkringsföretaget och andra fysiska eller juridiska personer skall de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva effektiv tillsyn.

2. De behöriga myndigheterna skall vägra auktorisation om lagar eller andra författningar i ett tredjeland, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka återförsäkringsföretaget har nära förbindelser, eller svårigheter vid tillämpningen av dessa bestämmelser, hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

3. De behöriga myndigheterna skall kräva att återförsäkringsföretagen förser dem med erforderliga uppgifter för att de fortlöpande skall kunna övervaka att bestämmelserna i punkt 1 efterlevs.

Artikel 8

Återförsäkringsföretagets huvudkontor

Medlemsstaterna skall kräva att återförsäkringsföretagens huvudkontor skall vara belägna i samma medlemsstat som deras stadgeenliga säten.

Artikel 9

Försäkringsvillkor och premietariffer

1. Detta direktiv skall inte hindra medlemsstaterna från att bibehålla eller införa lagar eller andra författningar som föreskriver godkännande av stiftelseurkund och bolagsordning samt överlämnande av alla andra handlingar som krävs för normal tillsyn.

▼B

2. Medlemsstaterna får emellertid inte anta bestämmelser om krav på förhandsgodkännande av eller regelbundna underrättelser om allmänna och särskilda försäkringsvillkor, premietariffer eller formulär och andra tryckta handlingar som försäkringsföretaget avser att använda i sina mellanhavanden med cedent- eller retrocedentföretag.

Artikel 10

Marknadens ekonomiska behov

Medlemsstaterna får inte kräva att en ansökan om auktorisation skall behandlas med hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

Artikel 11

Verksamhetsplan

1. Den verksamhetsplan som avses i artikel 6 b skall innehålla uppgifter eller dokumentation om

a) beskaffenheten av de risker som återförsäkringsföretaget avser att täcka,

b) de slag av återförsäkringsåtgärder som återförsäkringsföretaget avser att avtala om med cedentföretag,

c) grundprinciperna för retrocession,

d) sammansättningen av minsta garantifonden,

e) uppskattade kostnader för uppbyggnaden av administration och övriga nödvändiga företagsfunktioner samt för ändamålet avsatta medel.

2. Utöver kraven i punkt 1 skall verksamhetsplanen, beträffande de tre första räkenskapsåren, innehålla

a) uppskattade driftskostnader utöver uppbyggnadskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner,

b) uppskattade premier eller bidrag och kostnader för försäkringsfall,

c) en prognos för balansräkningen, och

d) en uppskattning av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringsåtaganden och föreskriven solvensmarginal.

Artikel 12

Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten skall inte bevilja ett företags auktorisation för återförsäkringsverksamhet förrän de har fått information om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken av dessa innehav.

Dessa myndigheter skall vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av återförsäkringsföretaget, bedömer att kompetensen hos aktieägare eller medlemmar som avses i första stycket inte är tillfredsställande.

▼B

Artikel 13

Avslag på auktorisationsansökan

Varje beslut om avslag på en ansökan om auktorisation skall åtföljas av en närmare motivering som skall tillställas det berörda företaget.

Varje medlemsstat skall se till att ett beslut om avslag på en ansökan om auktorisation omfattas av rätten till prövning av domstol i enlighet med artikel 53.

Sådan rätt till domstolsprövning skall även finnas i de fall där behöriga myndigheter inte behandlat en ansökan om auktorisation inom sex månader från den dag då ansökan mottogs.

Artikel 14

Förhandssamråd med behöriga myndigheter i andra medlemsstater

1. Samråd med behöriga myndigheter i den andra berörda medlemsstaten skall genomföras innan auktorisation beviljas för ett återförsäkringsföretag, som

a) är dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat, eller

b) är dotterföretag till moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat, eller

c) står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat.

2. Samråd med den behöriga myndigheten i en berörd medlemsstat som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag skall genomföras innan auktorisation beviljas för ett återförsäkringsföretag, som

a) är dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen, eller

b) är dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen, eller

c) står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

3. De relevanta behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 skall samråda med varandra särskilt när de bedömer aktieägarnas lämplighet och det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp. De skall till varandra överlämna alla uppgifter om aktieägarnas lämplighet och ledningens goda anseende och erfarenhet vilka är relevanta för övriga berörda behöriga myndigheter när det gäller att bevilja auktorisation samt fortlöpande bedöma efterlevnaden av uppställda verksamhetsvillkor.

▼B

AVDELNING III

VILLKOR FÖR UTÖVANDE AV ÅTERFÖRSÄKRINGSVERKSAMHET

KAPITEL 1

Principer och metoder för finansiell tillsyn

Avsnitt 1

Behöriga myndigheter och allmänna bestämmelser

Artikel 15

Behöriga myndigheter och tillsynens ändamål

1. Hemmedlemsstaten är ensam ansvarig för den finansiella tillsynen över återförsäkringsföretag, inbegripet den del av verksamheten som företaget bedriver genom filial eller med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster.

Om de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten har anledning att anta att verksamheten i ett återförsäkringsföretag kan påverka dess finansiella sundhet, skall de informera de behöriga myndigheterna i företagets hemmedlemsstat. Dessa skall avgöra om företaget följer de aktsamhetsbestämmelser som fastställs genom detta direktiv.

2. Den finansiella tillsynen enligt punkt 1 skall omfatta kontroll avseende återförsäkringsföretagets hela verksamhet, dess solvens, skapandet av tekniska avsättningar och de tillgångar som täcker dessa, enligt de regler som hemmedlemsstaten fastställt eller den praxis som tillämpas i hemmedlemsstaten med iakttagande av de bestämmelser som har antagits på gemenskapsnivå.

3. Återförsäkringsföretagets hemmedlemsstat skall inte motsätta sig ett retrocessionsavtal som ingåtts av återförsäkringsföretaget med ett återförsäkringsföretag som är auktoriserat enligt detta direktiv eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat enligt direktiv 73/239/EEG eller 2002/83/EG av skäl som direkt sammanhänger med sundheten i det återförsäkrings- eller försäkringsföretagets finanser.

4. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten skall kräva att varje återförsäkringsföretag har sunda metoder för administration och redovisning och adekvata rutiner för intern kontroll.

Artikel 16

Tillsyn över filialer i en annan medlemsstat

Om ett försäkringsföretag som är auktoriserat i en medlemsstat utövar verksamhet genom filial i en annan medlemsstat skall filialstaten ge de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten tillstånd att, efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i filialstaten, själva eller genom därför utsedda ombud på plats kontrollera de uppgifter som är nödvändiga för den finansiella tillsynen över företaget. Myndigheterna i filialstaten får medverka i denna kontroll.

▼B

Artikel 17

Redovisning, uppgifter för tillsyn och statistik: tillsynsbefogenheter

1. Varje medlemsstat skall ålägga varje återförsäkringsföretag vars huvudkontor är beläget inom dess territorium att årligen förete ett bokslut över hela verksamheten, som utvisar företagets ekonomiska ställning och solvens.

2. Medlemsstaterna skall ålägga försäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorium att periodiskt inge redovisning tillsammans med statistisk dokumentation som är nödvändig för tillsynen. De behöriga myndigheterna skall utväxla sådan information och dokumentation som underlättar tillsynen.

3. Varje medlemsstat skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de behöriga myndigheterna har de befogenheter och de resurser som är nödvändiga för tillsynen över den verksamhet som bedrivs av återförsäkringsföretag med huvudkontor inom respektive medlemsstats territorium, inbegripet verksamhet som bedrivs utanför dess territorium.

4. De behöriga myndigheterna skall särskilt ha befogenhet att

a) göra ingående undersökningar om återförsäkringsföretagets ställning och dess verksamhet som helhet, bland annat genom att inhämta uppgifter eller begära in handlingar angående dess återförsäkrings- och retrocessionsrörelse, och göra inspektioner på plats i återförsäkringsföretagets lokaler,

b) vidta alla nödvändiga och lämpliga åtgärder beträffande återförsäkringsföretaget, dess ledning eller personer med avgörande inflytande över företaget för att se till att återförsäkringsföretagets verksamhet fortlöpande bedrivs i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller för återförsäkringsföretaget i varje medlemsstat, och

c) se till att dessa åtgärder vidtas, om det är nödvändigt, genom tvångsmedel och när så är lämpligt på rättslig väg.

Medlemsstaterna får även ge de behöriga myndigheterna befogenhet att inhämta alla upplysningar angående försäkringsavtal som innehas av förmedlare.

Artikel 18

Överlåtelse av försäkringsbestånd

Varje medlemsstat skall, på de villkor som ställts upp i nationell lag, ge återförsäkringsföretag med huvudkontor inom dess territorium tillstånd att, helt eller delvis, överlåta sina egna bestånd av försäkringsavtal, som slutits med stöd antingen av etableringsfriheten eller av friheten att tillhandahålla tjänster, till ett mottagande kontor etablerat inom gemenskapen, dock under förutsättning att de behöriga myndigheterna i det mottagande kontorets hemmedlemsstat intygar att det mottagande kontoret har den nödvändiga solvensmarginal som avses i kapitel 3 sedan överlåtelsen beaktats.

▼B

Avsnitt 2

Kvalificerade innehav

▼M1

Artikel 19

Förvärv

1. Medlemsstaterna skall kräva att alla fysiska eller juridiska personer (nedan kallade ”tilltänkta förvärvare”), eller sådana personer i samråd, som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett återförsäkringsföretag eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkringsföretag, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att återförsäkringsföretaget kommer att få ställning av dotterföretag (nedan kallat ”tilltänkt förvärv”), först skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna för det återförsäkringsföretag i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter enligt artikel 19a.4. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

2. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet av den obligatoriska underrättelsen samt efter ett eventuellt, därpå följande mottagande av den information som avses i punkt 3, skall de behöriga myndigheterna skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkte förvärvaren.

De behöriga myndigheterna skall göra bedömningen enligt artikel 19a.1 (nedan kallad ”bedömningen”) inom sextio arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver skall bifogas underrättelsen i enlighet med förteckningen i artikel 19a.4 (nedan kallad ”bedömningsperioden”).

De behöriga myndigheterna skall, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera den tilltänkte förvärvaren om den dag då bedömningsperioden löper ut.

3. De behöriga myndigheterna får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. Denna begäran skall vara skriftlig och det skall klart anges vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden skall avbrytas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkte förvärvaren. Avbrottet skall inte överstiga tjugo arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande av uppgifterna, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden avbryts.

4. De behöriga myndigheterna får förlänga avbrottet som avses i punkt 3 andra stycket till högst trettio arbetsdagar om den tilltänkte förvärvaren är

▼M1

a) etablerad eller reglerad utanför gemenskapen, eller

b) en fysisk eller juridisk person och inte underställd tillsyn enligt detta direktiv eller direktiv 85/611/EEG ([1]), 92/49/EEG, 2002/83/EG, 2004/39/EG, eller 2006/48/EG ([2]).

5. Om de behöriga myndigheterna efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, skall de inom två arbetsdagar, och inom bedömningsperioden, skriftligen underrätta den tilltänkte förvärvaren och ange skälen för sitt beslut. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning kan en lämplig motivering av beslutet göras tillgänglig för allmänheten på den tilltänkte förvärvarens begäran. Detta får inte hindra en medlemsstat från att ge den behöriga myndigheten befogenhet att offentliggöra beslutet utan att den tilltänkte förvärvaren begär detta.

6. Om de behöriga myndigheterna inom bedömningsperioden inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet, skall förvärvet anses vara godkänt.

7. De behöriga myndigheterna får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet skall vara genomfört och förlänga denna period när det är lämpligt.

8. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav på de behöriga myndigheternas underrättelse och godkännande av ett direkt eller indirekt förvärv av rösträtter eller kapital än de som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 19a

Bedömning

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 19.1 och av uppgifterna enligt artikel 19.3 skall de behöriga myndigheterna, för att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det återförsäkringsföretag som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkte förvärvarens sannolika påverkan på återförsäkringsföretaget, på grundval av samtliga följande kriterier bedöma om den tilltänkte förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt:

a) Den tilltänkte förvärvarens anseende.

b) Det anseende och de erfarenheter de personer har som kommer att leda återförsäkringsföretagets verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.

c) Den tilltänkte förvärvarens ekonomiska ställning, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller skall bedrivas i det återförsäkringsföretag som förvärvet gäller.

([1]) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

▼M1

d) Om återförsäkringsföretaget kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla verksamhetskraven enligt detta direktiv och, i tillämpliga fall, andra direktiv, främst direktiven 98/78/EG och 2002/87/EG, särskilt om den grupp som det kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna samt fastställande av fördelningen av ansvaret mellan de behöriga myndigheterna.

e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, enligt den mening som avse i artikel 1 i direktiv 2005/60/EG ([1]) eller försök till detta, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

2. De behöriga myndigheterna får bara motsätta sig det tilltänkta förvärvet, om det finns rimlig anledning för att göra detta enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkte förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor för storleken på förvärvet av innehav eller tillåta de behöriga myndigheterna att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna skall se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för att göra bedömningen och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 19.1. Uppgiftskraven skall vara proportionerliga och anpassade till den tilltänkte förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.

5. Utan hinder av artikel 19.2, 19.3 och 19.4 skall en behörig myndighet, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller ökningar av kvalificerade innehav i ett och samma återförsäkringsföretag, behandla de tilltänkta köparna på ett icke diskriminerande sätt.

Artikel 20

Förvärv som görs av reglerade finansiella företag

1. Berörda behöriga myndigheter skall arbeta i fullständigt samråd med varandra vid bedömningen, om den tilltänkte förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag enligt artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG (nedan kallat ”förvaltningsbolag för fondföretag”) som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

▼M1

c) En fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

2. De behöriga myndigheterna skall utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. Härvid skall de behöriga myndigheterna inbördes på begäran överlämna alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkte förvärvaren skall anges i beslut av den behöriga myndighet som auktoriserat det återförsäkringsföretag som förvärvet gäller.

▼B

Artikel 21

Avyttring

Medlemsstaterna skall kräva att varje fysisk eller juridisk person som avser att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i ett återförsäkringsföretag först skall underrätta de behöriga myndigheterna i företagets hemmedlemsstat om storleken av det avsedda innehavet.

▼M1

Underrättelse skall lämnas även av den som har fattat ett beslut om att minska sitt kvalificerade innehav i sådan mån att hans eller hennes andel av röstetalet eller kapitalet skulle understiga 20 %, 30 % eller 50 %, eller så att återförsäkringsföretagets ställning som dotterföretag därigenom skulle upphöra. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

▼B

Artikel 22

Återförsäkringsföretags information till de behöriga myndigheterna

Återförsäkringsföretag skall, då de får kännedom därom, underrätta de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i försäkringsföretagets kapital som får till följd att innehav överstiger eller understiger något av de gränstal som anges i artiklarna 19 och 21.

Varje återförsäkringsföretag skall också, minst en gång om året, underrätta de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om namnen på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav samt om storleken på sådana innehav, så som framgår exempelvis av uppgifter som lämnats vid bolagsstämma om aktieägare och medlemmar eller av uppgifter som redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för börsnoterade företag.

Artikel 23

Kvalificerande innehav: de behöriga myndigheternas befogenheter

Medlemsstaterna skall, i fall då de personer som avses i artikel 19 utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av återförsäkringsföretaget, kräva att de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten vidtar lämpliga åtgärder för att få detta förhållande att upphöra. Sådana åtgärder får bland annat

▼B

bestå i förelägganden, sanktioner gentemot styrelsen och den verkställande ledningen samt i upphävande av rösträtt som är knuten till de ifrågavarande aktieägarnas eller medlemmarnas aktier eller andelar.

Motsvarande åtgärder skall vidtas i fråga om fysiska eller juridiska personer som underlåter att lämna sådana underrättelser som krävs enligt artikel 19. Om ett innehav har förvärvats trots att de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten har motsatt sig förvärvet, skall medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster skall vara ogiltiga eller att de får förklaras ogiltiga.

Avsnitt 3

Tystnadsplikt och informationsutbyte

Artikel 24

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att samtliga personer som tjänstgör hos eller har tjänstgjort hos behöriga myndigheter, liksom revisorer eller experter som är verksamma för behöriga myndigheters räkning, skall vara bundna av tystnadsplikt.

Till följd av denna tystnadsplikt, med undantag för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får inga förtroliga upplysningar som erhålls i tjänsten röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda försäkringsföretag.

2. Om ett försäkringsföretag har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, får dock förtroliga uppgifter som inte berör tredje part som strävar efter att rädda företaget, yppas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

Artikel 25

Informationsutbyte mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter

Vad som sägs i artikel 24 skall inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter från att utbyta information i enlighet med de direktiv som gäller för återförsäkringsföretag. För sådan information skall tystnadsplikt gälla enligt artikel 24.

Artikel 26

Samarbetsavtal med tredjeland

Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredjeland eller med myndigheter eller organ i tredjeland enligt definitionen i artikel 28.1–2 endast om den lämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i detta avsnitt. Detta utbyte av information skall vara avsett för de ovan nämnda myndigheternas eller organens utförande av sin tillsynsuppgift.

▼B

Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den endast lämnas vidare om uttryckligt medgivande ges från de behöriga myndigheter som har lämnat den, och i så fall endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande.

Artikel 27

Användning av förtrolig information

Behöriga myndigheter, som erhåller förtrolig information enligt artiklarna 24 och 25, får använda den endast i tjänsten och där endast

a) för att kontrollera att villkoren för att återförsäkringsföretag skall få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta tillsyn över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av tekniska avsättningar, solvensmarginal, metoder för administration och redovisning samt rutiner för internkontroll,

b) för att ålägga sanktioner,

c) vid förvaltningsrättsligt överklagande av beslut som har fattats av den behöriga myndigheten, och

d) vid domstolsförfarande som har inletts enligt artikel 53 eller med stöd av särskilda bestämmelser i detta direktiv och i andra direktiv antagna med avseende på försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Artikel 28

Informationsutbyte med andra myndigheter

1. Vad som sägs i artiklarna 24 och 27 skall inte utgöra hinder för utbyte av information mellan behöriga myndigheter i samma medlemsstat, och inte heller mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater, i fall då informationen lämnas till

a) myndigheter som ansvarar för den offentliga tillsynen över kreditinstitut och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,

b) organ som har befattning med försäkringsföretags konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden, och

c) personer med ansvar för obligatorisk revision av försäkringsföretags, återförsäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper

under utövandet av deras tillsynsfunktion eller för att till organ som administrerar tvångslikvidationsförfaranden eller garantisystem lämna sådan information som är nödvändig för att dessa skall kunna utföra sina uppdrag. Den information som mottas av dessa myndigheter, organ och personer skall vara underkastad de krav på tystnadsplikt som fastställs i artikel 24.

▼B

2. Trots vad som sägs i artiklarna 24–27 får medlemsstaterna tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och

a) myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags likvidation, konkurs och liknande förfaranden,

b) myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad revision av försäkrings- och återförsäkringsföretags, kreditinstituts, värdepappersföretags och andra finansiella instituts räkenskaper, eller

c) oberoende aktuarier för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utövar lagstadgad tillsyn över dessa företag samt de organ som har till uppgift att övervaka dessa aktuarier.

Medlemsstater som tillämpar bestämmelsen i första stycket skall kräva att minst följande villkor uppfylls:

a) Informationen skall användas för att genomföra den övervakning eller utöva den lagstadgade tillsyn som anges i första stycket.

b) Den information som mottas i detta sammanhang skall omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 24.

c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de myndigheter som har lämnat ut den, och då endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt tillstånd.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt denna punkt.

3. Trots vad som sägs i artiklarna 24–27 får medlemsstaterna för att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som enligt lag är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelser av bolagsrätten.

Medlemsstater som tillämpar bestämmelsen i första stycket skall kräva att minst följande villkor uppfylls:

a) Informationen skall användas för att utföra den uppgift som anges i första stycket.

b) Den information som tas emot i detta sammanhang skall omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 24.

c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de myndigheter som har lämnat ut den, och då endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt tillstånd.

▼B

Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i första stycket utför sin uppgift att upptäcka och utreda överträdelser med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, kan möjligheten till det informationsutbyte som avses i första stycket utsträckas till att omfatta dessa personer enligt de villkor som föreskrivs i andra stycket.

För genomförande av led c i andra stycket skall de myndigheter eller organ som avses i första stycket till de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen uppge identitet och exakt ansvarsområde för de personer som skall få tillgång till denna.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter eller organ som får motta information enligt denna punkt.

Artikel 29

Överföring av uppgifter till centralbanker och andra monetära myndigheter

Denna artikel skall inte hindra en behörig myndighet från att till centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, och i förekommande fall till andra offentliga myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystem överföra uppgifter för att dessa skall kunna utföra sina uppgifter, och den skall inte heller hindra sådana myndigheter eller organ från att vidarebefordra sådana uppgifter som de kan behöva enligt artikel 27.

Information som tas emot i detta sammanhang skall vara underkastad tystnadsplikt enligt detta avsnitt.

Artikel 30

Överföring av uppgifter till den centrala förvaltning som ansvarar för den finansiella lagstiftningen

Medlemsstaterna får vidare, utan hinder av artiklarna 24 och 27, med stöd av bestämmelser i lag tillåta att viss information lämnas ut till andra organ inom deras centrala förvaltning som ansvarar för lagstiftning om tillsyn över kreditinstitut, finansiella institut, investeringstjänster och försäkrings- eller återförsäkringsföretag samt till personer som företräder sådana organ.

Sådant utlämnande får dock ske endast då det är nödvändigt för utövande av tillsyn över rörelsen.

Vidare skall medlemsstaterna föreskriva att sådan information som har erhållits med stöd av artikel 25 och artikel 28.1 och sådan som erhållits vid inspektion på plats i enlighet med artikel 16 aldrig får röjas i de fall som anges i denna artikel utan uttryckligt samtycke av de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen eller av behöriga myndigheter i den medlemsstat i vilken inspektionen på plats utfördes.

▼B

Avsnitt 4

Skyldigheter för revisorer

Artikel 31

Skyldigheter för revisorer

1. Medlemsstaterna skall föreskriva åtminstone att varje auktoriserad person i enlighet med direktiv 84/253/EEG ([1]) som i ett återförsäkringsföretag utför ett i artikel 51 i direktiv 78/660/EEG ([2]), artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller artikel 31 i direktiv 85/611/EEG ([3]) angivet uppdrag eller något annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldig att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta företag som han/hon har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag, som är ägnade att

a) utgöra en påtaglig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet,

b) påverka återförsäkringsföretagets fortsatta drift, eller

c) leda till vägran att godkänna räkenskaperna eller till att reservationer framställs.

Det skall även åligga denna person att omgående rapportera alla uppgifter eller beslut som han/hon har fått kännedom om vid utförandet av sitt i första stycket beskrivna uppdrag, rörande ett företag som genom kontroll har nära förbindelser med det återförsäkringsföretag i vilket det ovan nämnda uppdraget utförs.

2. Den omständigheten att personer som auktoriserats enligt direktiv 84/253/EEG till de behöriga myndigheterna yppar sådana relevanta uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 i denna artikel skall inte utgöra en överträdelse av någon tystnadsplikt i avtal eller lag, eller annan författning, och skall inte medföra något som helst ansvar för dessa personer.

KAPITEL 2

Bestämmelser om tekniska avsättningar

Artikel 32

Bildande av tekniska avsättningar

1. Hemmedlemsstaten skall föreskriva att varje återförsäkringsföretag skall skapa tillräckliga tekniska avsättningar i förhållande till företagets hela verksamhet.

([1]) Rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 54.3 g i fördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper (EGT L 126, 12.5.1984, s. 20).

([2]) Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsboksslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, 14.8.1978, s. 11). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/51/EG.

([3]) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

▼B

Storleken på dessa avsättningar skall bestämmas enligt de regler som fastställs genom direktiv 91/674/EEG. I tillämpliga fall får hemmedlemsstaten fastställa mer specifika bestämmelser i enlighet med artikel 20 i direktiv 2002/83/EG.

2. Medlemsstaterna skall inte behålla eller införa något system med bruttoreserver som kräver att tillgångar ställs som säkerhet för att täcka ej intjänade premier och oreglerade skador i de fall då återförsäkraren är ett återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med detta direktiv eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 73/239/EEG eller 2002/83/EG.

3. Om en hemmedlemsstat tillåter att tekniska avsättningar täcks av fordringar mot återförsäkrare som inte är auktoriserade i enlighet med detta direktiv eller försäkringsföretag som inte är auktoriserade i enlighet med direktiv 73/239/EEG eller 2002/83/EG, skall den fastställa villkoren för att acceptera sådana fordringar.

Artikel 33

Utjämningsreserver

1. Hemmedlemsstaten skall föreskriva att varje återförsäkringsföretag som återförsäkrar risker inom klass 14 förtecknad i punkt A i bilagan till direktiv 73/239/EEG skall upprätta en utjämningsreserv med ändamål att täcka tekniska underskott eller en skadekvot som överstiger genomsnittet och som uppstår i denna försäkringsklass.

2. Utjämningsreserven för kreditåterförsäkring skall beräknas enligt regler som hemmedlemsstaten fastställt och som överensstämmer med någon av de fyra metoder som anges i punkt D i bilagan till direktiv 73/239/EEG, vilka skall anses inbördes likvärdiga.

3. Hemmedlemsstaten får befria återförsäkringsföretag från skyldigheten att upprätta en utjämningsreserv avseende återförsäkring av kreditförsäkring, om premierna eller bidragen för kreditförsäkring understiger 4 % av de totala premierna eller bidragen och inte heller uppgår till minst 2 500 000 EUR.

4. Hemmedlemsstaten kan kräva att varje återförsäkringsföretag skall upprätta utjämningsreserver för andra riskklasser än kreditåterförsäkring. Utjämningsreserverna skall beräknas enligt regler som fastställs av hemmedlemsstaten.

Artikel 34

Tillgångar som täcker tekniska avsättningar

1. Hemmedlemsstaten skall kräva att återförsäkringsföretag investerar de tillgångar som täcker de tekniska avsättningarna och utjämningsreserven, som avses i artikel 33, i enlighet med följande regler:

▼B

a) Tillgångarna skall vara uppbyggda med hänsyn till den sorts verksamhet som återförsäkringsföretaget bedriver, och särskilt till arten, beloppen och varaktigheten av de förväntade utbetalningarna vid försäkringsfall, så att det går att säkerställa tillräcklighet, likviditet, säkerhet, kvalitet, lönsamhet och matchning av investeringarna.

b) Återförsäkringsföretaget skall tillse att tillgångarna är diversifierade och har lämplig spridning samt möjliggör för företaget att på ett lämpligt sätt anpassa sig till ändrade ekonomiska omständigheter, särskilt när det gäller utvecklingen på finans- och fastighetsmarknaderna, eller till katastrofer som får betydande följder. Företaget skall bedöma hur oregelbundna marknadsomständigheter påverkar dess tillgångar och skall diversifiera tillgångarna på ett sådant sätt att de minskar denna påverkan.

c) Investeringar i tillgångar som inte får handlas på reglerade finansmarknader skall under alla omständigheter hållas på aktsamma nivåer.

d) Investeringar i derivatinstrument skall vara möjligt så länge som de bidrar till att minska investeringsriskerna eller underlättar effektiv portföljförvaltning. De skall värderas med aktsamhet, med hänsyn till de underliggande tillgångarna, och inkluderas i värderingen av institutionernas tillgångar. Företaget skall också undvika överdriven riskexponering på en enda motpart och på andra derivattransaktioner.

e) Tillgångarna skall vara diversifierade på ett sådant sätt att man undviker överdrivet beroende av en viss tillgång, emittent eller grupp av företag och riskackumulering i portföljen som helhet. Investeringar i tillgångar som emitteras av samma emittent eller av emittenter som tillhör samma grupp får inte medföra att företaget utsätts för överdriven riskkoncentration.

Medlemsstaterna får besluta om att inte tillämpa kraven i led e på investeringar i statsobligationer.

2. Medlemsstaterna skall inte kräva av återförsäkringsföretag inom sitt territorium att dessa skall investera i särskilda kategorier av tillgångar.

3. Medlemsstaterna skall inte kräva förhandsgodkännande eller systematisk anmälningsplikt när det gäller de investeringsbeslut som fattas av ett återförsäkringsföretag inom dess territorium eller av företagets investeringsförvaltare.

4. Trots vad som anges i punkterna 1-3 får hemmedlemsstaten för varje återförsäkringsföretag vars huvudkontor är beläget inom dess territorium fastställa följande kvantitativa regler, under förutsättning att de motiveras av aktsamhetsskäl:

a) Investeringar av de totala tekniska avsättningarna i andra valutor än de som de tekniska avsättningarna är fastställda i skall begränsas till 30 %.

▼B

b) Investeringar av de totala tekniska avsättningarna i aktier och andra överlåtbara värdepapper som hanteras som aktier, obligationer och skuldebrev vilka inte får handlas på en reglerad marknad skall begränsas till 30 %.

c) Hemmedlemsstaten får kräva av återförsäkringsföretag att inte investera mer än 5 % av sina totala tekniska avsättningar i aktier eller andra överlåtbara värdepapper som hanteras som aktier, obligationer, skuldebrev och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument från samma företag, och inte mer än 10 % av sina totala tekniska avsättningar i aktier eller andra överlåtbara värdepapper som hanteras som aktier, obligationer, skuldebrev och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument från företag som ingår i samma grupp.

5. Dessutom skall hemmedlemsstaten fastställa mer detaljerade regler i syfte att fastställa villkoren för användning av utestående belopp från ett specialföretag såsom tillgångar som täcker tekniska avsättningar enligt denna artikel.

KAPITEL 3

Bestämmelser om solvensmarginalen och garantifonden

Avsnitt 1

Disponibel solvensmarginal

Artikel 35

Allmän regel

Varje medlemsstat skall föreskriva att alla återförsäkringsföretag som har sitt huvudkontor inom dess territorium vid varje tidpunkt skall ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal i förhållande till sin samlade verksamhet, som åtminstone motsvarar kraven i detta direktiv.

Artikel 36

Godkända poster

1. Den disponibla solvensmarginalen skall motsvaras av tillgångar i återförsäkringsföretaget som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, bland annat följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt återförsäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

   i) I stiftelseurkund och bolagsordning skall föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

▼B

ii) I stiftelseurkund och bolagsordning skall föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap skall upphöra, de behöriga myndigheterna skall underrättas minst en månad i förväg och under denna period kunna förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och bolagsordning får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, vilket dock inte påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Lagstadgade och fria reserver som varken motsvarar ingångna försäkringsåtaganden eller klassificeras som utjämningsreserver.

c) Den balanserade vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

2. Den disponibla solvensmarginalen skall minskas med beloppet för de egna aktier som återförsäkringsföretaget innehar direkt.

För återförsäkringsföretag som tillämpar diskontering eller nedsättning av sina försäkringstekniska avsättningar för oreglerade skador för att ta hänsyn till avkastning på placeringar, såsom tillåts genom artikel 60.1 g i direktiv 91/674/EEG, skall den disponibla solvensmarginalen minskas med skillnaden mellan odiskonterade tekniska avsättningar eller tekniska avsättningar före nedsättning, enligt uppgift i noterna till redovisningen, och diskonterade tekniska avsättningar eller tekniska avsättningar efter nedsättning. Denna justering skall göras för alla risker som anges i punkt A i bilagan till direktiv 73/239/EEG, med undantag av de risker som anges för försäkringsklasserna 1 och 2 i punkt A i samma bilaga. För andra försäkringsklasser än 1 and 2 i punkt A i bilagan behöver ingen justering göras för diskontering av annuiteter som ingår i de försäkringstekniska avsättningarna.

Utöver de avdrag som anges i första och andra styckena skall följande dras från den disponibla solvensmarginalen:

a) Ägarintressen som återförsäkringsföretaget har i följande organslag:

i) Försäkringsföretag i den mening som avses i artikel 6 i direktiv 73/239/EEG, artikel 4 i direktiv 2002/83/EG eller artikel 1 b i direktiv 98/78/EG.

ii) Återförsäkringsföretag enligt artikel 3 i detta direktiv eller återförsäkringsföretag i icke-medlemsstater enligt artikel 1.1 i direktiv 98/78/EG.

iii) Försäkringsholdingbolag enligt definitionen i artikel 1 i i direktiv 98/78/EG.

iv) Kreditinstitut och finansiella institut enligt definitionerna i artiklarna 1.1 och 1.5 i direktiv 2000/12/EG.

▼B

v) Värdepappersföretag och finansiella institut enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 93/22/EEG ([1]) och i artikel 2.4 och 2.7 i direktiv 93/6/EEG ([2]).

b) Var och en av följande poster som ett återförsäkringsföretag innehar i de enheter som definierats i a i vilka det har ägarintresse:

i) De instrument som avses i punkt 4.

ii) De instrument som avses i artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG.

iii) Fordringar med efterställd rätt till betalning och sådana instrument som avses i artikel 35 och artikel 36.3 i direktiv 2000/12/EG.

Om aktier i ett annat kreditinstitut, värdepappersföretag, finansiellt institut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag innehas tillfälligt i syfte att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda denna enhet, får den behöriga myndigheten bevilja undantag från bestämmelserna om avdrag enligt a och b i tredje stycket.

Som ett alternativ till avdrag av de poster enligt a och b i tredje stycket som återförsäkringsföretag innehar i kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut, får medlemsstaterna tillåta att deras återförsäkringsföretag också med tillämpliga ändringar tillämpar metoderna 1, 2 eller 3 i bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Metod 1 (metod baserad på sammanställd redovisning) skall tillämpas endast om den behöriga myndigheten är säker på graden av samordnad förvaltning och intern kontroll avseende de enheter som skall inbegripas i tillämpningsområdet för sammanställningen. Den valda metoden skall tillämpas konsekvent över tiden.

För beräkningen av solvensmarginalen enligt detta direktiv får medlemsstaterna föreskriva att återförsäkringsföretag som är föremål för extra tillsyn enligt direktiv 98/78/EG eller direktiv 2002/87/EG inte behöver dra ifrån poster enligt a och b i tredje stycket i de kreditinstitut, värdepappersföretag, finansiella institut, försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som ingår i den extra tillsynen.

Med det avdrag av ägarintresse som anges i detta stycke menas här ägarintresse i den mening som avses i artikel 1 f i direktiv 98/78/EG.

3. Den disponibla solvensmarginalen får också utgöras av följande:

a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av det belopp som är lägst av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån eller kumulativa preferensaktier med fast löptid,

([1]) Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, 11.6.1993, s. 27). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

([2]) Rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EGT L 141, 11.6.1993, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

▼B

förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslånekapitalet eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att återförsäkringsföretaget går i konkurs eller likvidation, skall ha prioritet efter alla övriga borgenärers fordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

För förlagslånekapital gäller dessutom följande villkor:

i) Endast helt inbetalda medel får beaktas.

ii) För lån med fast löptid skall den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfallodatum skall försäkringsföretaget till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen skall kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfallodatum. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om det utfärdande återförsäkringsföretaget ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

iii) Lån utan fast löptid skall ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet skall återförsäkringsföretaget underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och företaget skall därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna skall endast godkänna återbetalningen om återförsäkringsföretagets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

iv) I låneavtalet får det inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver avveckling av återförsäkringsföretaget, skall förfalla till betalning före de avtalade förfallodagarna.

v) Låneavtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.

b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till 50 % av det belopp som är lägst av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i led a, om de uppfyller följande villkor:

▼B

i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.

ii) Utställandeavtalet skall ge återförsäkringsföretaget möjlighet att uppskjuta räntebetalningar på lånet.

iii) Långivarens fordran på återförsäkringsföretaget skall i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga icke-efterställda borgenärer.

iv) Handlingarna vid utställandet av värdepapperen skall innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning och möjliggöra för återförsäkringsföretaget att fortsätta sin verksamhet.

v) Endast helt inbetalda belopp får beaktas.

4. Efter återförsäkringsföretagets ansökan med åtföljande styrkande handlingar till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av följande:

a) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, upp till 50 % av det belopp som är lägst av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen.

b) Fordran som ett ömsesidigt eller liknande skadeförsäkringsföretag med variabla bidrag kan ha på sina medlemmar i form av begärda extra bidrag inom ett visst verksamhetsår, med ett belopp som uppgår till högst hälften av skillnaden mellan bidrag som maximalt kan infordras och faktiskt infordrade bidrag, varvid sådana extra bidrag inte får motsvara mer än 50 % av det belopp som är lägst av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen. De behöriga nationella myndigheterna skall fastställa riktlinjer avseende villkoren för godkännande av extra bidrag.

c) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.

5. När det gäller livåterförsäkringsverksamhet får den disponibla solvensmarginalen dessutom, efter återförsäkringsföretagets ansökan med åtföljande styrkande handlingar till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande, också utgöras av följande:

a) Fram till och med den 31 december 2009: ett belopp motsvarande 50 % av företagets framtida vinst, men inte mer än 25 % av det belopp som är lägst av den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen. Vinstens storlek erhålls genom multiplicering av den uppskattade årsvinsten med en faktor som motsvarar försäkringsavtalens genomsnittliga återstående giltighetstid. Denna faktor får inte överstiga 6. Den uppskattade årsvinsten får inte överstiga det aritmetiska medelvärdet av den uppnådda vinsten under de senaste fem räkenskapsåren i de verksamheter som anges i artikel 2.1 i direktiv 2002/83/EG.

▼B

De behöriga myndigheterna får medge att sådana belopp ingår i den disponibla solvensmarginalen endast

i) om en aktuariell rapport inlämnas till de behöriga myndigheterna med en beräkning av sannolikheten av dessa framtida vinsters uppkomst, och

ii) i den mån framtida vinster från dolda nettoreserver enligt punkt 4 c inte redan beaktats.

b) Om zillmering inte tillämpas, eller om zillmering tillämpas och denna inte uppgår till de tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien: skillnaden mellan en ej zillmerad eller delvis zillmerad försäkringsmatematisk avsättning och en försäkringsmatematisk avsättning zillmerad med en faktor som motsvarar det tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien. Detta belopp får emellertid inte överstiga 3,5 % av summan av skillnaderna mellan kapitalbeloppen för livåterförsäkringar och de försäkringsmatematiska avsättningarna för samtliga försäkringsavtal där zillmering är möjlig. Denna skillnad skall minskas med beloppet för varje ej avskriven anskaffningskostnad som redovisas som tillgång.

6. Ändringar av punkterna 1–5 i denna artikel i syfte att beakta en utveckling som motiverar tekniska justeringar av de tillgångar som får motsvara den disponibla solvensmarginalen skall antas enligt förfarandet i artikel 55.2.

Avsnitt 2

Föreskriven solvensmarginal

Artikel 37

Föreskriven solvensmarginal för skadeåterförsäkring

1. Den föreskrivna solvensmarginalen skall bestämmas på grundval av antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller genomsnittet av försäkringsersättningarna för de tre senaste räkenskapsåren.

Dock skall, då det gäller återförsäkringsföretag som huvudsakligen meddelar försäkring avseende endast en eller flera av klasserna kredit-, storm-, hagel- och frostrisker, de senaste sju räkenskapsåren utgöra referensperiod för beräkningen av de genomsnittliga försäkringsersättningarna.

2. Om inte annat följer av artikel 40, skall beloppet för den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med det högsta av de två resultaten enligt punkterna 3 och 4 i denna artikel.

3. Premiebasen skall beräknas på grundval av det högsta av följande värden: bruttovärdet av de tecknade premierna eller bidragen beräknat enligt nedan och bruttovärdet av de intjänade premierna eller bidragen.

Premie- eller bidragsbelopp som avser försäkringsklasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan till direktiv 73/239/EEG skall ökas med 50 %.

▼B

Premie eller bidragsbelopp som avser andra försäkringsklasser än försäkringsklasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan till direktiv 73/239/EEG får ökas med upp till 50 % för särskilda former av återförsäkring eller avtalstyper för att beakta de särskilda förhållandena för dessa verksamheter eller avtal i enlighet med förfarandet i artikel 55.2 i detta direktiv. De premier eller bidrag, tilläggsavgifter inräknade, som hänför sig till återförsäkringsverksamheten under det närmast föregående räkenskapsåret skall läggas ihop.

Från detta belopp skall dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det sålunda erhållna beloppet skall delas i två delar, av vilka den första skall uppgå till högst 50 000 000 EUR medan den andra skall utgöra restbeloppet. 18 respektive 16 % av dessa beloppsandelar skall sedan räknas fram och läggas ihop.

Denna summa skall multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som återförsäkringsföretaget fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom retrocession, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 50 %. Efter ansökan med åtföljande styrkande handlingar till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande, får återförsäkringsföretaget också dra av som retrocession de belopp som kan återfås från de specialföretag som avses i artikel 46.

Med de behöriga myndigheternas godkännande får statistiska metoder användas för fastställande av andelen premier eller bidrag.

4. Följande beräkningssätt skall användas för den ersättningsbaserade solvensmarginalen, varvid för klasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan till direktiv 73/239/EEG beloppen för skadeersättningar, avsättningar och återvunna belopp skall ökas med 50 %.

Skadeersättningar, avsättningar och återvunna belopp för andra klasser än klasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan till direktiv 73/239/EEG får ökas med upp till 50 % för särskilda former av återförsäkring eller avtalstyper för att beakta de särskilda förhållandena för dessa verksamheter eller avtal i enlighet med förfarandet i artikel 55.2 i detta direktiv.

De ersättningar, utan avdrag för anspråk för vilka retrocessionärer ansvarar, som betalats ut under de perioder som anges i punkt 1 skall läggas ihop.

Till denna summa skall läggas beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår.

Detta belopp skall minskas med summan av de belopp som återvunnits under de perioder som anges i punkt 1.

▼B

Det återstående beloppet skall minskas med beloppet för avsättningar för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid början av det räkenskapsår som inföll två år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger. Om den referensperiod som fastställs i punkt 1 omfattar sju år, skall det belopp för avsättningar för ännu ej reglerade försäkringsfall som fastställts i början av det räkenskapsår som inföll sex år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger dras från beloppet.

En tredjedel eller en sjundedel av det erhållna beloppet, beroende på vilken referensperiod som skall användas enligt punkt 1, skall delas upp i två delar, varav den första omfattar 35 000 000 EUR och den andra det överskjutande beloppet. 26 % respektive 23 % av dessa beloppsandelar skall sedan räknas fram och läggas ihop.

Den sålunda framräknade summan skall multipliceras med ett tal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar, som försäkringsföretaget fortfarande har att ansvara för, beräknade efter avdrag för retrocession, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningar; dock får detta tal inte vara mindre än 50 %. Efter ansökan med åtföljande styrkande handlingar till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande, får återförsäkringsföretaget också dra av som retrocession de belopp som kan återfås från de specialföretag som avses i artikel 46.

Med de behöriga myndigheternas godkännande får statistiska metoder användas för bestämning av andelen skadeersättningar, avsättningar och återvunna belopp.

5. Om den föreskrivna solvensmarginal som räknats fram enligt punkterna 2–4 är lägre än den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, skall den föreskrivna solvensmarginalen minst vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, multiplicerad med förhållandet mellan de tekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar i början av det senaste räkenskapsåret. I dessa beräkningar skall retrocession inte ingå i de tekniska avsättningarna, men kvoten får aldrig vara större än ett.

6. De procenttal som skall tillämpas på beloppsandelarna enligt punkt 3 femte stycket och punkt 4 sjunde stycket skall nedsättas till en tredjedel för sjukförsäkring som meddelas på liknande tekniska grunder som gäller för livförsäkring, förutsatt att

a) inbetalda premier är beräknade med hjälp av sjuklighetstabeller och enligt försäkringsmatematiska metoder,

b) avsättning görs för stigande ålder,

c) premietillägg utdebiteras i syfte att skapa en säkerhetsmarginal av tillräcklig storlek,

d) försäkringsföretaget får säga upp avtalet senast före utgången av det tredje försäkringsåret, och

▼B

e) avtalet innehåller förbehåll för höjning av premierna eller nedsättning av ersättningarna också när det gäller löpande avtal.

Artikel 38

Föreskriven solvensmarginal för livåterförsäkring

1. Den föreskrivna solvensmarginalen för livåterförsäkring skall fastställas i enlighet med artikel 37.

2. Trots vad som anges i punkt 1 i denna artikel kan hemmedlemsstaten föreskriva att för de försäkringsformer inom försäkringsbranschen som omfattas av artikel 2.1 a i direktiv 2002/83/EG och som är knutna till investeringsfonder eller försäkringar med rätt till återbäring samt för sådan verksamhet som avses i artikel 2.1 b och 2.2 b–e i direktiv 2002/83/EG, skall den föreskrivna solvensmarginalen fastställas i enlighet med artikel 28 i direktiv 2002/83/EG.

Artikel 39

Föreskriven solvensmarginal för återförsäkringsföretag som samtidigt bedriver skade- och livåterförsäkring

1. Hemmedlemsstaten skall föreskriva att varje återförsäkringsföretag som samtidigt bedriver skade- och livåterförsäkring skall ha en disponibel solvensmarginal som täcker det sammanlagda beloppet för de föreskrivna solvensmarginalerna för skade- och livåterförsäkringsverksamheterna, fastställda i enlighet med artiklarna 37 respektive 38 i detta direktiv.

2. Om den disponibla solvensmarginalen inte når upp till den nivå som krävs enligt punkt 1 i denna artikel skall de behöriga myndigheterna vidta de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 42 och 43 i detta direktiv.

Avsnitt 3

Garantifond

Artikel 40

Garantifondens belopp

1. En tredjedel av den föreskrivna solvensmarginalen, fastställd enligt artiklarna 37, 38 och 39 skall utgöra garantifonden. Den skall bestå av sådana poster som anges i artikel 36.1, 36.2 och 36.3 och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, i artikel 36.4 c.

2. Garantifonden skall uppgå till minst 3 000 000 EUR.

Varje medlemsstat får föreskriva att garantifonden när det gäller captivebolag för återförsäkring skall uppgå till minst 1 000 000 EUR.

▼B

Artikel 41

Översyn av garantifondens belopp

1. De belopp i EUR som fastställs i artikel 40.2 skall ses över årligen med början den 10 december 2007, så att de avspeglar förändringar i det europeiska konsumentprisindexet för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat.

Beloppet skall justeras automatiskt genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen av index för perioden mellan detta direktivs ikraftträdande och tidpunkten för översynen och rundas av uppåt till närmaste 100 000-tal EUR.

Om förändringen i procent sedan förra justeringen är mindre än 5 % skall ingen justering göras.

2. Kommissionen skall årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om översynen och de justerade belopp som avses i punkt 1.

Kapitel 4

Återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som inte uppfyller gällande regler och återkallande av auktorisation

Artikel 42

Återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter

1. Om ett återförsäkringsföretag inte följer bestämmelserna i artikel 32 får den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat, efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna om sin avsikt, förbjuda företaget att fritt förfoga över sina tillgångar.

2. I syfte att återställa finansiell stabilitet i ett återförsäkringsföretag, vars solvensmarginal kommit att underskrida det minimum som föreskrivs i artiklarna 37, 38 och 39, skall den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kräva att företaget för godkännande av myndigheten framlägger en plan för hur en sund finansiell ställning skall återställas.

I undantagsfall får den behöriga myndigheten, när den bedömer att ett återförsäkringsföretags finansiella ställning kommer att ytterligare försämras, även begränsa återförsäkringsföretagets rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Myndigheten skall därvid underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstater inom vilkas territorier försäkringsföretaget bedriver verksamhet om alla åtgärder den har vidtagit, varpå dessa myndigheter på den första medlemsstatens begäran skall vidta samma åtgärder.

3. Om återförsäkringsföretagets solvensmarginal går under den garantifond som anges i artikel 40, skall den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten begära att återförsäkringsföretaget överlämnar en plan avseende kortfristig finansiering till myndigheten för godkännande.

▼B

Myndigheten får vidare inskränka återförsäkringsföretagets rätt, eller helt förbjuda företaget, att fritt förfoga över sina tillgångar. Myndigheten skall underrätta de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om detta och dessa myndigheter på den första medlemsstatens begäran skall vidta samma åtgärd.

4. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga enligt dess nationella lagstiftning för att kunna förbjuda försäkringsföretag att fritt förfoga över tillgångar som är belägna inom dess territorium om återförsäkringsföretagets hemmedlemsstat begär detta i de fall som anges i punkterna 1-3, och hemmedlemsstaten skall i sådana fall ange vilka tillgångar som skall omfattas av åtgärderna.

Artikel 43

Finansiell saneringsplan

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga befogenheter för att kunna kräva en finansiell saneringsplan för återförsäkringsföretag, om dessa myndigheter bedömer att företagens förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt återförsäkringsavtal hotas.

2. En sådan finansiell saneringsplan skall åtminstone innehålla styrkande uppgifter eller handlingar för de kommande tre räkenskapsåren avseende:

a) Uppskattade driftskostnader, särskilt löpande allmänna omkostnader och provisioner.

b) En plan med detaljerade uppskattningar av intäkter och kostnader avseende mottagen och avgiven återförsäkring.

c) En prognos för balansräkningen.

d) En uppskattning av storleken på de medel som är avsedda att täcka försäkringsåtaganden och föreskriven solvensmarginal.

e) Företagets allmänna policy i fråga om retrocession.

3. För de fall då återförsäkringsföretags ekonomiska ställning försämras så att deras förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt återförsäkringsavtal hotas skall medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att kräva att återförsäkringsföretag skall ha en högre föreskriven solvensmarginal för att säkerställa att det kan uppfylla solvenskraven inom den närmaste tiden. Nivån på denna högre föreskrivna solvensmarginal skall fastställas utifrån en sådan finansiell saneringsplan som avses i punkt 1.

4. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att justera ned värdena av alla poster som kan ingå i den disponibla solvensmarginalen, i synnerhet i de fall där dessa posters marknadsvärde har förändrats i betydande omfattning sedan utgången av föregående räkenskapsår.

▼B

5. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att minska nedsättningen, på grundval av retrocession, av den solvensmarginal som fastställts i enlighet med artiklarna 37, 38 och 39, om

a) retrocessionsavtalen har ändrats eller försämrats i betydande utsträckning sedan föregående räkenskapsår, eller

b) det inte finns någon, eller bara en begränsad, risköverföring i retrocessionsavtalen.

6. Om de behöriga myndigheterna krävt en finansiell saneringsplan för ett återförsäkringsföretag i enlighet med punkt 1 i denna artikel skall de inte utfärda intyg i enlighet med artikel 18, om de anser att företagets förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt återförsäkringsavtal hotas enligt vad som avses i punkt 1.

Artikel 44

Återkallelse av auktorisation

1. Den auktorisation, som ett återförsäkringsföretag beviljats av den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat, kan återkallas av samma myndighet om företaget

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från den eller upphör att driva verksamhet under längre tid än sex månader, såvida inte den berörda medlemsstaten har utfärdat bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall automatiskt upphör,

b) inte längre uppfyller villkoren för etablering,

c) inte inom föreskriven tid kunnat vidta de åtgärder som angivits i en sådan rekonstruktions- eller finansieringsplan som avses i artikel 42, eller

d) allvarligt åsidosätter de förpliktelser företaget har enligt de bestämmelser det omfattas av.

När en auktorisation återkallas eller upphör, skall den behöriga myndigheten i återförsäkringsföretagets hemmedlemsstat anmäla detta till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna, vilka skall vidta lämpliga åtgärder för att hindra företaget från att påbörja ny verksamhet inom deras territorier med stöd av reglerna om etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.

2. Varje beslut att återkalla en auktorisation skall åtföljas av noggranna uppgifter om skälen härför och det berörda försäkringsföretaget skall underrättas om beslutet.

AVDELNING IV

BESTÄMMELSER FÖR FINANSIELL ÅTERFÖRSÄKRING OCH FÖR SPECIALFÖRETAG

Artikel 45

Finansiell återförsäkring

1. Hemmedlemsstaten får fastställa särskilda bestämmelser för utövande av finansiell återförsäkringsverksamhet när det gäller

— obligatoriska villkor som skall ingå i alla ingångna avtal,

▼B

— sunda metoder för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen,

— informationskrav vad beträffar redovisning, tillsyn och statistik,

— upprättande av tekniska avsättningar för att garantera att de är adekvata, tillförlitliga och sakliga,

— investering av tillgångar som täcker tekniska avsättningar i syfte att säkerställa att hänsyn tas till den sorts verksamhet som återförsäkringsföretaget bedriver, särskilt till arten, beloppen och varaktigheten för de förväntade utbetalningarna vid försäkringsfall, så att det går att säkerställa tillräcklighet, likviditet, säkerhet, lönsamhet och matchning av dess tillgångar,

— regler för tillgänglig solvensmarginal, föreskriven solvensmarginal och en minsta garantifond som återförsäkringsföretaget skall upprätthålla när det gäller finansiell återförsäkringsverksamhet.

2. Av öppenhetsskäl skall medlemsstaterna utan dröjsmål till kommissionen översända texterna till de bestämmelser som antagits i den nationella lagstiftningen för tillämpningen av punkt 1.

Artikel 46

Specialföretag

1. Då en medlemsstat beslutar att tillåta specialföretag som avses i detta direktiv att etablera sig på dess territorium, skall den kräva officiellt förhandstillstånd för detta.

2. Den medlemsstat i vilken specialföretaget är etablerat skall fastställa villkoren för ett sådant företags verksamhet. I synnerhet skall medlemsstaten fastställa regler för följande:

— Auktorisationens räckvidd.

— Obligatoriska villkor som skall ingå i alla ingångna avtal.

— Specialföretagets ledningspersonal: gott anseende och lämpliga yrkesmässiga kvalifikationer.

— Aktieägare eller medlemmar med kvalificerat ägarinnehav i specialföretaget: lämplighetskontroller.

— Sunda rutiner för administration och redovisning, adekvata rutiner för intern kontroll och krav för riskhanteringen.

— Informationskrav vad beträffar redovisning, tillsyn och statistik.

— Specialföretagens solvenskrav.

▼B

3. Av öppenhetsskäl skall medlemsstaterna utan dröjsmål till kommissionen översända texterna till de bestämmelser som antagits i den nationella lagstiftningen för tillämpningen av punkt 2.

AVDELNING V

BESTÄMMELSER OM ETABLERINGSFRIHET OCH FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

Artikel 47

Återförsäkringsföretag som inte följer rättsreglerna

1. Om de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten konstaterar att ett återförsäkringsföretag som har filial där, eller utövar verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster inom statens territorium, inte följer de rättsregler som är tillämpliga på företaget i denna stat, skall myndigheterna anmoda återförsäkringsföretaget att vidta rättelse. De skall samtidigt underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om sina slutsatser.

Om återförsäkringsföretaget fortsätter att överträda rättsregler som gäller i värdmedlemsstaten, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit eller till följd av att dessa åtgärder har visat sig otillräckliga, får värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, vidta de åtgärder som behövs för att förhindra eller bestraffa fortsatta oegentligheter, däribland, om det oundgängligen krävs, förbud för företaget att ingå ytterligare återförsäkringsavtal inom dess territorium. Medlemsstaterna skall se till att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana rättsliga handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot återförsäkringsföretag.

2. Varje åtgärd som vidtas enligt punkt 1 och som innefattar ingripande mot eller begränsningar i utövandet av återförsäkringsverksamhet skall vara välgrundad och meddelas det berörda återförsäkringsföretaget.

Artikel 48

Likvidation

Om ett återförsäkringsföretag träder i likvidation skall de förpliktelser som följer av avtal som tecknats genom en filial eller inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster inte behandlas annorlunda än de förpliktelser som följer av företagets övriga återförsäkringsavtal.

AVDELNING VI

ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG MED HUVUDKONTOR UTANFÖR GEMENSKAPEN SOM BEDRIVER ÅTERFÖRSÄKRINGSVERKSAMHET INOM GEMENSKAPEN

▼C1

Artikel 49

Principer och villkor för utövande av återförsäkringsverksamhet

En medlemsstat skall inte när det gäller återförsäkringsföretag som har sina huvudkontor utanför gemenskapen och som inleder eller redan

▼C1

bedriver återförsäkringsverksamhet inom dess territorium tillämpa bestämmelser som leder till att dessa behandlas gynnsammare än återförsäkringsföretag med huvudkontor i medlemsstaten.

▼B

Artikel 50

Avtal med tredjeland

1. Kommissionen kan ställa förslag till rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredje länder om metoderna för att utöva tillsyn över

a) återförsäkringsföretag, som har sina huvudkontor i tredjeland och bedriver återförsäkringsverksamhet inom gemenskapen, och

b) återförsäkringsföretag, som har sina huvudkontor inom gemenskapen och bedriver återförsäkringsverksamhet inom tredjelands territorium.

2. De avtal som avses i punkt 1 skall särskilt syfta till att på villkor av likvärdighet i rörelseregleringen säkerställa effektivt marknadstillträde inom varje avtalsparts territorium och innehålla föreskrifter om ömsesidigt erkännande av tillsynsregler och praxis på återförsäkringsområdet. De skall också syfta till att säkerställa att

a) de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna kan erhålla de upplysningar som krävs för tillsynen över återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen och som bedriver verksamhet inom de berörda tredjeländernas territorier, och att

b) de behöriga myndigheterna i tredjeland kan erhålla de upplysningar som krävs för tillsynen över återförsäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier som bedriver verksamhet inom gemenskapen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 300.1 och 300.2 i fördraget skall kommissionen med bistånd av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén granska resultaten av de förhandlingar som avses i punkt 1 i denna artikel och den situation som dessa ger upphov till.

AVDELNING VII

DOTTERFÖRETAG TILL MODERFÖRETAG FÖR VILKA ETT TREDJELANDS LAG GÄLLER OCH SÅDANA MODERFÖRETAGS FÖRVÄRV AV INNEHAV

Artikel 51

Information från medlemsstaterna till kommissionen

Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna

a) om varje auktorisation av ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller, och

▼B

b) närhelst ett sådant moderföretag förvärvar innehav i ett återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen så att det senare blir det förras dotterföretag.

När en auktorisation enligt led a beviljas för ett direkt eller indirekt dotterföretag till ett eller flera moderföretag för vilka ett tredjelands lag gäller, skall företagsgruppens struktur närmare anges i den anmälan som de behöriga myndigheterna skall göra till kommissionen.

Artikel 52

Behandling i tredjeland av återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras återförsäkringsföretag mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland eller vid pågående verksamhet i ett tredjeland.

2. Kommissionen skall periodvis upprätta rapporter om i vad mån tredjeländer ger återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen sådan behandling som avses i punkt 3 med avseende på etablering i tredjeland av återförsäkringsföretag från gemenskapen, förvärv av innehav i tredjelands återförsäkringsföretag, fortsatt återförsäkringsverksamhet i sådana etablerade företag och tillhandahållande över nationsgränserna av återförsäkringstjänster från gemenskapen till tredjeland. Kommissionen skall till rådet överlämna rapporterna jämte lämpliga förslag och rekommendationer.

3. Närhelst det kommer till kommissionens kännedom, antingen genom de rapporter som avses i punkt 2 eller genom annan information, att ett tredjeland inte erbjuder återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen effektivt marknadstillträde får kommissionen lämna rekommendationer till rådet om lämpligt förhandlingsmandat i syfte att förbättra marknadstillträdet för återförsäkringsföretag hemmahörande i gemenskapen.

4. Åtgärder som vidtas med stöd av denna artikel skall stå i överensstämmelse med gemenskapens förpliktelser enligt internationella överenskommelser, särskilt inom världshandelsorganisationen WTO.

AVDELNING VIII

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 53

Rätt till domstolsprövning

Medlemsstaterna skall se till att beslut rörande ett återförsäkringsföretag som fattas enligt lagar och andra författningar som genomför detta direktiv omfattas av rätten till domstolsprövning.

Artikel 54

Samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen

1. Medlemsstaterna skall samarbeta med varandra i syfte att underlätta tillsynen över återförsäkring och tillämpningen av detta direktiv.

▼B

2. Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter skall ha ett nära samarbete i syfte att underlätta tillsynen över återförsäkring inom gemenskapen samt vid granskningen av de svårigheter som tillämpningen av detta direktiv kan ge upphov till.

Artikel 55

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén.

▼M2

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

_____

▼B

Artikel 56

Genomförandeåtgärder

▼M2

Följande genomförandeåtgärder, som avser att ändra icke-väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 55.2:

▼B

a) Utvidgning av de företagsformer som anges i bilaga I.

b) Precisering, med hänsyn till tillkomsten av nya finansiella instrument, av de poster som ingår i solvensmarginalen och som uppräknas i artikel 36.

c) Ökning med upp till 50 % av beräkningskriterierna för den föreskrivna solvensmarginal som avses i artikel 37.3–4 för andra klasser än klasserna 11, 12 och 13 i punkt A i bilagan till direktiv 73/239/EEG för specifika återförsäkringsverksamheter eller avtalsformer i syfte att beakta de särskilda omständigheter som gäller för dessa verksamheter eller avtal.

d) Ändring av den minsta garantifond som föreskrivs i artikel 40.2 med hänsyn till den ekonomiska och finansiella utvecklingen.

e) Precisering av definitionerna i artikel 2 i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv inom hela gemenskapen.

▼M1

f) Justeringar av kriterierna i artikel 19a.1 av hänsyn till den framtida utvecklingen och i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av det här direktivet.

▼B

AVDELNING IX

ÄNDRINGAR AV BEFINTLIGA DIREKTIV

Artikel 57

Ändringar av direktiv 73/239/EEG

Direktiv 73/239/EEG skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 12a skall punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Samråd med behöriga myndigheter i den andra berörda medlemsstaten skall genomföras innan auktorisation beviljas för ett skadeförsäkringsföretag som

a) är dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat, eller

b) är dotterföretag till moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat, eller

c) står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat.

2. Samråd med den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag skall genomföras innan auktorisation beviljas för ett skadeförsäkringsföretag som

a) är dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen, eller

b) är dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen, eller

c) står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.”

2. I artikel 13.2 skall följande stycke läggas till:

”Försäkringsföretagets hemmedlemsstat skall inte vägra att godkänna ett återförsäkringsavtal som företaget ingått med ett återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring (*) eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med detta direktiv eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (**) av skäl som är direkt relaterade till återförsäkrings- eller försäkringsföretagets ekonomiska stabilitet.

(*) EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.
(**) EGT L 345, 19.12.2002, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG (EGT L 79, 24.3.2005, s. 9).”

3. I artikel 15 skall punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Hemmedlemsstaten skall kräva att återförsäkringsföretag har tillgångar som täcker de tekniska avsättningarna och den utjämningsreserv som avses i artikel 15 a i detta direktiv genom att matcha tillgångar i enlighet med artikel 6 i direktiv 88/357/EEG. Med tanke på risksituationen inom gemenskapen, måste dessa tillgångar placeras

▼B

inom gemenskapen. Medlemsstaterna får inte kräva att försäkringsföretagen placerar sina tillgångar i någon viss medlemsstat. Hemmedlemsstaten kan emellertid medge lättnader beträffande tillgångarnas placering.

3. Medlemsstaterna får inte införa eller behålla något system med bruttoreserver som kräver att tillgångar ställs som säkerhet för att täcka återförsäkrarens avsättningar för ej intjänade premier och oreglerade skador i de fall då återförsäkraren är ett återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 2005/68/EG eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med det här direktivet eller direktiv 2002/83/EG.

Om en hemmedlemsstat tillåter att tekniska avsättningar motsvaras av fordringar på en återförsäkrare som varken är ett återförsäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2005/68/EG eller ett försäkringsföretag som auktoriserats i enlighet med det här direktivet eller direktiv 2002/83/EG, skall den fastställa villkoren för att acceptera sådana fordringar.”

4. Artikel 16.2 skall ändras på följande sätt:

a) I första stycket skall led b ersättas med följande:

”b) reserver (lagstadgade och fria reserver) som varken motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser eller klassificeras som utjämningsreserver,”

b) Inledningen och led a i fjärde stycket skall ersättas med följande:

”Från den disponibla solvensmarginalen skall även följande avdrag göras:

a) Ägarintressen som försäkringsföretaget har i

— försäkringsföretag i den mening som avses i artikel 6 i det här direktivet, artikel 4 i 2002/83/EG eller artikel 1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG,

— återförsäkringsföretag i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 2005/68/EG eller återförsäkringsföretag i tredjeland i den mening som avses i artikel 1.1 i direktiv 98/78/EG,

— försäkringsholdingbolag i den mening som avses i artikel 1 i i direktiv 98/78/EG,

— kreditinstitut och finansiella institut i den mening som avses i artiklarna 1.1 och 1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG, och

— värdepappersföretag och finansiella institut i den mening som avses i artikel 1.2 i rådets direktiv 93/22/EEG och i artikel 2.4 och 2.7 i rådets direktiv 93/6/EEG.”

▼B

5. Artikel 16a skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 skall sjunde stycket ersättas med följande:

”Denna summa skall multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som företaget fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 50 %. Efter försäkringsföretagets ansökan med åtföljande styrkande handlingar till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande, får belopp som kan återfås från de specialföretag som avses i artikel 46 i direktiv 2005/68/EG dras av som återförsäkring.”

b) I punkt 4 skall sjunde stycket ersättas med följande:

”Denna summa skall multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som företaget fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 50 %. Efter försäkringsföretagets ansökan med åtföljande styrkande handlingar till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande, får belopp som kan återfås från de specialföretag som avses i artikel 46 i direktiv 2005/68/EG dras av som återförsäkring.”

6. Följande artikel 17b skall införas:

”Artikel 17b

1. Varje medlemsstat skall kräva att ett försäkringsföretag som har sitt huvudkontor inom dess territorium och som bedriver återförsäkringsverksamhet för sin totala verksamhet upprättar en minsta garantifond i enlighet med artikel 40 i direktiv 2005/68/EG, om något av följande villkor uppfylls:

a) De mottagna återförsäkringspremierna motsvarar mer än 10 % av det totala premiebelopp som företaget mottagit.

b) De mottagna återförsäkringspremierna uppgår till mer än 50 000 000 EUR.

c) De tekniska avsättningarna till följd av den återförsäkring som företaget mottagit uppgår till mer än 10 % av företagets totala tekniska avsättningar.

2. Varje medlemsstat får välja att, på de försäkringsföretag som avses i punkt 1 i denna artikel och med huvudkontor inom dess territorium, tillämpa bestämmelserna i artikel 34 i direktiv 2005/68/EG med avseende på dessas verksamheter med mottagen återförsäkring, om något av villkoren i punkt 1 uppfylls.

▼B

I ett sådant fall skall den berörda medlemsstaten föreskriva att alla tillgångar som utnyttjas av försäkringsföretagen för att täcka tekniska avsättningar som motsvarar dess mottagna återförsäkringar skall avgränsas, förvaltas och organiseras separat från försäkringsföretagens direktförsäkringsverksamhet, utan någon möjlighet till överföring. I detta fall, och enbart vad beträffar deras verksamheter med mottagen återförsäkring, skall försäkringsföretagen undantas från artiklarna 20, 21 och 22 i direktiv 92/49/EEG (*) och bilaga I till direktiv 88/357/EEG.

Medlemsstaterna skall se till att deras behöriga myndigheter verifierar den separering som föreskrivs i andra stycket.

3. Om kommissionen i enlighet med artikel 56 c i direktiv 2005/68/EG beslutar att öka de belopp som används vid beräkningen av den föreskrivna solvensmarginalen i enlighet med artikel 37.3 och 37.4 i det direktivet, skall varje medlemsstat på försäkringsföretag som avses i punkt 1 i denna artikel tillämpa bestämmelserna i artiklarna 35-39 i det direktivet när det gäller företagens verksamheter med mottagen återförsäkring.

(*) Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.”

7. I artikel 20a skall punkt 4 ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att minska nedsättningen, på grundval av återförsäkring, av den solvensmarginal som fastställts i enlighet med artikel 16a, om

a) återförsäkringsavtalen har ändrats eller försämrats i betydande omfattning sedan föregående räkenskapsår, eller

b) det inte finns någon, eller bara finns en begränsad, risköverföring i återförsäkringsavtalen.”

Artikel 58

Ändringar av direktiv 92/49/EEG

Direktiv 92/49/EEG skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 15 skall punkt 1a ersättas med följande:

”1a. Om köparen av det innehav som avses i punkt 1 i denna artikel är ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag med auktorisation i en annan medlemsstat eller ett moderföretag till en sådan enhet, eller en fysisk eller juridisk person som har ägarkontroll över en sådan enhet, och om det företag som köparen vill förvärva ett innehav i som resultat av detta förvärv skulle komma att bli ett dotterföretag till köparen eller hamna under dennes ägarkontroll, skall bedömningen av förvärvet föregås av ett sådant samråd som avses i artikel 12a i direktiv 73/239/EEG.”

▼C1

2. I artikel 16 skall punkterna 4, 5 och 5a ersättas med följande:

▼B

”4. Behöriga myndigheter, som erhåller förtrolig information enligt vad som sägs i punkterna 1 eller 2, får använda den endast i tjänsten och där endast

— för att kontrollera att villkoren för att försäkringsföretag skall få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta tillsyn över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av tekniska avsättningar, solvensmarginal, metoder för administration och redovisning samt rutiner för internkontroll,

— för att ålägga sanktioner,

— vid förvaltningsrättsligt överklagande av beslut som fattats av den behöriga myndigheten, eller

▼C1

— vid domstolsförfaranden som har inletts enligt artikel 56 eller med stöd av särskilda bestämmelser i detta direktiv och i andra direktiv antagna med avseende på försäkrings- och återförsäkringsföretag.

▼B

5. Vad som sägs i punkterna 1 och 4 skall inte utgöra hinder för utbyte av information mellan behöriga myndigheter i samma medlemsstat, och inte heller mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater, i fall då informationen lämnas till

— myndigheter som ansvarar för den offentliga tillsynen över kreditinstitut och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,

— organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden, eller

— personer med ansvar för lagstadgad revision av försäkringsföretags, återförsäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper,

under utövandet av deras tillsynsfunktion eller för att till organ som administrerar tvångslikvidationsförfaranden eller garantifonder lämna sådan information som är nödvändig för att dessa skall kunna utföra sina uppdrag. Den information som mottas av dessa myndigheter, organ och personer skall vara underkastad de krav på tystnadsplikt som fastställs i punkt 1.

6. Utan hinder av punkterna 1-4 får medlemsstaterna tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och

— myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med försäkrings- eller återförsäkringsföretags likvidation, konkurs och liknande förfaranden,

— myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad revision av försäkrings- och återförsäkringsföretags, kreditinstituts, värdepappersföretags och andra finansiella instituts räkenskaper, eller

— oberoende aktuarier för försäkrings- eller återförsäkringsföretag som utövar lagstadgad tillsyn över dessa företag samt de organ som har till uppgift att övervaka dessa aktuarier.

▼B

Medlemsstater som tillämpar bestämmelsen i första stycket skall kräva att minst följande villkor uppfylls:

— Informationen skall användas för att genomföra den övervakning eller utöva den lagstadgade tillsyn som anges i första stycket.

— Den information som mottas i detta sammanhang skall omfattas av tystnadsplikt enligt punkt 1.

— När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de myndigheter som har lämnat ut den, och i tillämpliga fall endast för de ändamål för vilka myndigheten givit sitt tillstånd.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt denna punkt.”

3. Artikel 21.1 skall ändras på följande sätt:

a) Inledningen skall ersättas med följande:

”1. Hemmedlemsstaten får inte godkänna att försäkringsföretag täcker sina tekniska avsättningar och utjämningsreserver med andra slag av tillgångar än följande:”

b) Led f i B skall ersättas med följande:

”f) fordringar på återförsäkrare, inklusive återförsäkrares del av de tekniska avsättningarna, och på de specialföretag som avses i artikel 46 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring (*).

(*) EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.”

c) Tredje stycket i C skall ersättas med följande:

”Det faktum att en tillgångspost eller ett tillgångsslag angivits i första stycket skall inte innebära att alla dessa tillgångar automatiskt måste godkännas som täckning för tekniska avsättningar. Hemmedlemsstaten skall fastställa mer detaljerade regler med villkor för användningen av godtagbara tillgångar.”

4. I artikel 22.1 skall inledningen ersättas med följande:

”1. I fråga om tillgångar som täcker tekniska avsättningar och utjämningsreserver skall hemlandet föreskriva att varje försäkringsföretag högst får investera följande:”

Artikel 59

Ändringar av direktiv 98/78/EG

Direktiv 98/78/EG skall ändras på följande sätt:

1) Titeln skall ersättas med följande:

”Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp”.

▼B

2) Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) Punkterna c, i, j och k skall ersättas med följande:

”c) *återförsäkringsföretag*: ett företag som har fått officiell auktorisation enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring (*).

(*) EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.”

”i) *försäkringsholdingbolag*: ett moderföretag vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintresse i dotterföretag, vilka enbart eller huvudsakligen är försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller återförsäkringsföretag i tredjeland, där minst ett av dotterföretagen är ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag, som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (*).

j) *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i direktiv 2002/87/EG, vilket har minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland sina dotterföretag.

k) *behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över försäkringsföretag.

(*) EUT L 35, 11.2.2003, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).”

b) Följande punkt skall läggas till:

”l) *återförsäkringsföretag i tredjeland*: ett företag för vilket auktorisation skulle krävas i enlighet med artikel 3 i direktiv 2005/68/EG, om dess huvudkontor var beläget inom gemenskapen.”

3) Artiklarna 2, 3 och 4 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

Tillämplighet av den extra tillsynen över försäkrings- och återförsäkringsföretag

1. Utöver de bestämmelser i direktiv 73/239/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (*) och direktiv 2005/68/EG som innehåller bestämmelser om tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag skall medlemsstaterna meddela föreskrifter om extra tillsyn över försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse i minst ett

▼B

försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, på det sätt som anges i artiklarna 5, 6, 8 och 9 i det här direktivet.

2. Varje försäkrings- eller återförsäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingbolag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland skall vara underkastat extra tillsyn på det sätt som anges i artiklarna 5.2, 6, 8 och 10.

3. Varje försäkrings- eller återförsäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet skall vara underkastat extra tillsyn på det sätt som anges i artiklarna 5.2, 6 och 8.

Artikel 3

Omfattning av den extra tillsynen

1. Utövande av extra tillsyn i enlighet med artikel 2 skall inte i något hänseende innebära att de behöriga myndigheterna är skyldiga att utöva en tillsynsfunktion gentemot enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, enskilda försäkringsholdingbolag eller enskilda försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet.

2. Den extra tillsynen skall omfatta följande slag av företag som avses i artiklarna 5, 6, 8, 9 och 10:

— Företag som är anknutna till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

— Företag med ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

— Företag som är anknutna till företag med ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

3. Medlemsstaterna får besluta att företag som har sitt säte i tredjeland där det finns rättsliga hinder för överföring av nödvändig information inte skall omfattas av den extra tillsyn som avses i artikel 2, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 2.5 i bilaga I och punkt 4 i bilaga II.

Dessutom kan de behöriga myndigheter som ansvarar för den extra tillsynen från fall till fall besluta att ett företag inte skall omfattas av den extra tillsyn som avses i artikel 2, om

— det företag som skulle omfattas endast är av ringa intresse med hänsyn till syftet med den extra tillsynen över försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller om

— det skulle vara olämpligt eller missvisande att låta företagets finansiella situation omfattas med hänsyn till syftet med den extra tillsynen över försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

Artikel 4

Behöriga myndigheter som ansvarar för den extra tillsynen

1. Den extra tillsynen skall utövas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där försäkringsföretaget har fått officiell

▼B

auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG, artikel 4 i direktiv 2002/83/EG eller artikel 3 i direktiv 2005/68/EG.

2. Om försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater har samma försäkringsholdingbolag, försäkringsföretag i tredjeland, återförsäkringsföretag i tredjeland eller försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet som moderföretag, får de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna komma överens om vilken av dem som skall ansvara för utövandet av den extra tillsynen.

3. Om en medlemsstat har mer än en behörig myndighet för tillsyn över försäkringsföretag och återförsäkringsföretag skall den medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att organisera samordningen mellan dessa myndigheter.

_____

(*) EGT L 345, 19.12.2002, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.”

4) I artikel 5 skall punkt 1 ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de behöriga myndigheterna skall kräva att alla försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är underkastade extra tillsyn skall ha adekvata interna kontrollförfaranden för att ta fram de uppgifter och den information som är relevanta för den extra tillsynen.”

5) Artiklarna 6, 7 och 8 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

Tillgång till uppgifter

1. Medlemsstaterna skall se till att deras behöriga myndigheter som ansvarar för den extra tillsynen har tillgång till all information som är relevant för utövande av tillsyn över de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är underkastade extra tillsyn. De behöriga myndigheterna får vända sig direkt till de berörda företag som avses i artikel 3.2 för att erhålla erforderlig information, endast om sådan information har begärts från försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och detta inte har lämnat denna information.

2. Medlemsstaterna skall se till att deras behöriga myndigheter, själva eller genom personer som de ger ett sådant uppdrag, inom sitt territorium får genomföra kontroll på platsen av den information som avses i punkt 1 hos

— det försäkringsföretag som är underkastat extra tillsyn,

— det återförsäkringsföretag som är underkastat extra tillsyn,

— dotterföretag till detta försäkringsföretag,

— dotterföretag till detta återförsäkringsföretag,

— moderföretag till detta försäkringsföretag,

— moderföretag till detta återförsäkringsföretag,

▼B

— dotterföretag till ett moderföretag till detta försäkringsföretag,

— dotterföretag till ett moderföretag till detta återförsäkringsföretag.

3. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat vid tillämpning av denna artikel i särskilt angivna fall vill kontrollera viktig information som rör ett företag som är beläget i en annan medlemsstat och som är ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ett dotterföretag, ett moderföretag eller ett dotterföretag till ett moderföretag till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är underkastat extra tillsyn, skall de hos de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten begära att denna kontroll genomförs. De myndigheter som mottar en sådan begäran skall inom ramen för sin behörighet efterkomma den genom att själva genomföra kontrollen, låta de myndigheter som framställt begäran genomföra den eller tillåta en revisor eller annan expert att genomföra kontrollen.

Den behöriga myndighet som har framställt begäran får om den så önskar delta i kontrollen, om den inte själv utför den.

Artikel 7

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. Om försäkrings eller återförsäkringsföretag är direkt eller indirekt anknutna eller har samma företag med ägarintresse och är etablerade i olika medlemsstater, skall de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat på begäran till varandra överlämna all relevant information som gör det möjligt att utöva eller som underlättar utövandet av tillsyn inom ramen för detta direktiv och på eget initiativ överlämna all information som enligt deras bedömning är viktig för de övriga behöriga myndigheterna.

2. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och antingen ett kreditinstitut enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (*) eller ett värdepappersföretag enligt definitionen i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (**) eller båda är direkt eller indirekt anknutna eller har samma företag med ägarintresse, skall de behöriga myndigheterna och de myndigheter som har anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över dessa andra företag samarbeta nära. Utan att det påverkar deras respektive behörighet skall dessa myndigheter till varandra överlämna all information som kan underlätta utförandet av deras uppdrag, särskilt inom ramen för detta direktiv.

3. Information som mottas till följd av detta direktiv, särskilt genom utbyte av information mellan behöriga myndigheter som avses i detta direktiv, skall omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 16 i rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (***) och artikel 16 i direktiv 2002/83/EG och artiklarna 24–30 i direktiv 2005/68/EG.

▼B

Artikel 8

Transaktioner inom grupper

1. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna utövar allmän tillsyn över transaktioner mellan

a) ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och

   i) ett företag som är anknutet till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget,

   ii) ett företag med ägarintresse i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, eller

   iii) ett företag som är anknutet till ett företag med ägarintresse i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget,

b) ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och en fysisk person som har ägarintresse i

   i) försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller något av dessas anknutna företag,

   ii) ett företag med ägarintresse i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, eller

   iii) ett företag som är anknutet till ett företag med ägarintresse i försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

Dessa transaktioner skall särskilt avse

— lån,

— garantier och transaktioner utanför balansräkningen,

— poster som får ingå i solvensmarginalen,

— investeringar,

— återförsäkrings- och retrocessionsverksamhet,

— avtal om delade kostnader.

2. Medlemsstaterna skall kräva att försäkringsföretagen tillämpar adekvata metoder för riskhantering och rutiner för intern kontroll, inbegripet sunda rapporterings- och redovisningsförfaranden, för att på ett lämpligt sätt identifiera, mäta, övervaka och kontrollera transaktioner enligt bestämmelserna i punkt 1. Medlemsstaterna skall också kräva att försäkringsföretagen minst en gång om året rapporterar betydande transaktioner till de behöriga myndigheterna. Dessa förfaranden och rutiner skall övervakas av de behöriga myndigheterna.

Om det på grundval av denna information visar sig att ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvens äventyras eller riskerar att äventyras, skall den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder mot försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.”

(*) EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

(**) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/87/EG.

(***) EGT L 228, 11.8.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

6) I artikel 9 skall punkt 3 ersättas med följande:

▼B

”3. Om den beräkning som avses i punkt 1 visar att den jämkade solvensen är negativ, skall de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder mot de berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretagen.”

7) Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

a) Titeln skall ersättas med följande:

”Försäkringsholdingbolag samt försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland”.

b) Punkterna 2 och 3 skall ersättas med följande:

”2. I det fall som avses i artikel 2.2 skall beräkningen omfatta alla företag som är anknutna till försäkringsholdingbolaget eller till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt den metod som föreskrivs i bilaga II.

3. Om de behöriga myndigheterna på grundval av denna beräkning kommer fram till att solvensställningen inom ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland äventyras eller riskerar att äventyras, skall de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder mot det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.”

8) Artikel 10a skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall led b ersättas med följande:

”b) återförsäkringsföretag bland vars delägare det finns företag i den mening som avses i artikel 2 med huvudkontor i tredjeland, och

c) försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland bland vars delägare det finns företag i den mening som avses i artikel 2 med huvudkontor inom gemenskapen.”

b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

”2. De avtal som avses i punkt 1 skall särskilt syfta till att säkerställa såväl

a) att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna kan få fram den information som krävs för att utöva extra tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom gemenskapen och med dotterföretag eller ägarintressen i företag utanför gemenskapen, som

b) att de behöriga myndigheterna i tredjeland kan få fram den information som krävs för att utöva extra tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor inom deras territorier och med dotterföretag eller ägarintressen i företag i en eller flera medlemsstater.”

9) Bilagorna I och II till direktiv 98/78/EG skall ersättas med den text som anges i bilaga II till det här direktivet.

▼B

Artikel 60

Ändringar av direktiv 2002/83/EG

Direktiv 2002/83/EG skall ändras på följande sätt:

1) I artikel 1.1 skall följande punkt läggas till:

”s) *återförsäkringsföretag*: ett återförsäkringsföretag i den mening som avses i artikel 2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring (*).”

(*) EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

2) Följande artikel 9a skall införas:

”Artikel 9a

Samråd med behöriga myndigheter i andra medlemsstater

1. Samråd med behöriga myndigheter i den andra berörda medlemsstaten skall genomföras innan auktorisation beviljas för ett livförsäkringsföretag, som

a) är dotterföretag till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat,

b) är dotterföretag till moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat, eller

c) står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat.

2. Samråd med den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag skall genomföras innan auktorisation beviljas för ett livförsäkringsföretag, som

a) är dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen,

b) är dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen, eller

c) står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska person som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

3. De relevanta behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 skall samråda med varandra särskilt när de bedömer aktieägarnas lämplighet och det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp. De skall till varandra överlämna alla uppgifter om aktieägarnas lämplighet och ledningens goda anseende och erfarenhet som är relevanta för övriga berörda behöriga myndigheter när det gäller att bevilja auktorisation samt fortlöpande bedöma efterlevnaden av uppställda verksamhetsvillkor.”

▼B

3) I artikel 10.2 skall följande stycke införas:

”Försäkringsföretagets hemmedlemsstat får inte vägra att godkänna ett återförsäkringsavtal som företaget ingått med ett återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 2005/68/EG eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 73/239/EEG eller det här direktivet av skäl som direkt sammanhänger med sundheten i återförsäkrings- eller försäkringsföretagets finanser.”

4) I artikel 15 skall följande punkt införas:

”1a. Om köparen av det innehav som avses i punkt 1 i denna artikel är ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag med auktorisation i en annan medlemsstat eller moderföretag till en sådan enhet, eller en fysisk eller juridisk person som har ägarkontroll över en sådan enhet, och om det företag som köparen vill förvärva ett innehav i som resultat av detta förvärv skulle komma att bli ett dotterföretag till köparen eller hamna under dennas ägarkontroll, skall bedömningen av förvärvet föregås av ett sådant samråd som avses i artikel 9a.”

5) Artikel 16 skall ändras på följande sätt:

a) Punkterna 4, 5 och 6 skall ersättas med följande:

”4. Behöriga myndigheter, som erhåller förtrolig information enligt vad som sägs i punkterna 1 eller 2, får använda den endast i tjänsten och där endast

— för att kontrollera att villkoren för att försäkringsföretag skall få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta tillsyn över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av tekniska avsättningar, solvensmarginal, metoder för administration och redovisning samt rutiner för internkontroll,

— för att ålägga sanktioner,

— vid förvaltningsrättsligt överklagande av beslut som fattats av den behöriga myndigheten, eller

— vid domstolsförfaranden som har inletts enligt artikel 67 eller med stöd av särskilda bestämmelser i detta direktiv och i andra direktiv antagna med avseende på försäkrings- och återförsäkringsföretag.

5. Vad som sägs i punkterna 1 och 4 skall inte utgöra hinder för utbyte av information mellan behöriga myndigheter i samma medlemsstat, och inte heller mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater, i fall då informationen lämnas till

— myndigheter som ansvarar för den offentliga tillsynen över kreditinstitut och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,

— organ som har befattning med försäkrings- och återförsäkringsföretags konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden, eller

— personer med ansvar för lagstadgad revision av försäkringsföretags, återförsäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper,

▼B

under utövandet av deras tillsynsfunktion eller för att till organ som administrerar tvångslikvidationsförfaranden eller garantifonder lämna sådan information som är nödvändig för att dessa skall kunna utföra sina uppdrag. Den information som mottas av dessa myndigheter, organ och personer skall vara underkastad de krav på tystnadsplikt som fastställs i punkt 1.

6. Utan hinder av punkt 1–4 får medlemsstaterna tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och

— myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med försäkrings- och återförsäkringsföretags likvidation, konkurs och liknande förfaranden,

— myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad revision av försäkringsföretags, återförsäkringsföretags, kreditinstituts, värdepappersföretags och andra finansiella instituts räkenskaper, eller

— oberoende aktuarier för försäkringsföretag som utövar lagstadgad tillsyn över dessa företag samt de organ som har till uppgift att övervaka dessa aktuarier.

Medlemsstater som tillämpar bestämmelsen i första stycket skall kräva att minst följande villkor uppfylls:

— Informationen skall användas för att genomföra den övervakning eller utöva den lagstadgade tillsyn som anges i första stycket.

— Den information som mottas i detta sammanhang skall omfattas av tystnadsplikt enligt punkt 1.

— När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de myndigheter som har lämnat ut den, och i tillämpliga fall endast för de ändamål för vilka myndigheten givit sitt tillstånd.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter, personer och organ som har tillåtelse att motta information enligt denna punkt.”

b) Punkt 8 skall ersättas med följande:

”8. Punkterna 1–7 skall inte hindra en behörig myndighet från att

— till centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, och

— i förekommande fall till andra offentliga myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystem

överföra uppgifter för att dessa skall kunna utföra sina uppgifter, och den skall inte heller hindra sådana myndigheter eller organ från att vidarebefordra sådana uppgifter som de kan behöva enligt punkt 4. Information som mottas i detta sammanhang skall vara underkastad de villkor om tystnadsplikt som föreskrivs i denna artikel.”

▼B

6) Artikel 20.4 skall ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna får inte införa eller behålla något system med bruttoreserver som kräver att tillgångar ställs som säkerhet för att täcka avsättningar för ej intjänade premier och oreglerade skador av en återförsäkrare som är auktoriserad i enlighet med direktiv 2005/68/EG i de fall då återförsäkraren är ett återförsäkringsföretag eller ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 73/239/EEG eller det här direktivet.

Om en hemmedlemsstat tillåter att tekniska avsättningar motsvaras av fordringar på en återförsäkrare som varken är ett återförsäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 2005/68/EG eller att försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med direktiv 73/239/EEG eller det här direktivet skall den fastställa villkoren för att acceptera sådana fordringar.”

7) Artikel 23 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 B skall led f ersättas med följande:

”f) fordringar på återförsäkrare, inklusive återförsäkrares del av de tekniska avsättningarna, och på de specialföretag som avses i artikel 46 i direktiv 2005/68/EG.”

b) I punkt 3 skall första stycket ersättas med följande:

”3. Det faktum att en tillgångspost eller ett tillgångsslag angivits i punkt 1 skall inte innebära att alla dessa tillgångar automatiskt måste godkännas som täckning för tekniska avsättningar. Hemmedlemsstaten skall fastställa mer detaljerade regler med villkor för användningen av godtagbara tillgångar.”

8) I artikel 27.2 skall följande stycken läggas till:

”Från den disponibla solvensmarginalen skall även följande avdrag göras:

a) Ägarintressen som försäkringsföretaget har i

— försäkringsföretag i den mening som avses i artikel 4 i det här direktivet, artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (*),

— återförsäkringsföretag i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 2005/68/EG eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland i den mening som avses i artikel 1.1 i direktiv 98/78/EG,

— försäkringsholdingbolag i den mening som avses i artikel 1 i i direktiv 98/78/EG,

— kreditinstitut och finansiella institut i den mening som avses i artiklarna 1.1 och 1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (**),

— värdepappersföretag och finansiella institut i den mening som avses i artikel 1.2 i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (***) och i artiklarna 2.4 och 2.7 i rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (****).

▼B

b) Var och en av följande poster som ett försäkringsföretag innehar i de enheter som definierats under punkt a i vilka det har ägarintresse:

— De instrument som avses i punkt 3.

— De instrument som avses i artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG.

— Fordringar med efterställd rätt till betalning och sådana instrument som avses i artikel 35 och artikel 36.3 i direktiv 2000/12/EG.

Om aktier i ett annat kreditinstitut, värdepappersföretag, finansiellt institut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag innehas tillfälligt i syfte att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda denna enhet, får den behöriga myndigheten bevilja undantag från bestämmelserna om avdrag i punkterna a och b i tredje stycket.

Som ett alternativ till avdrag av de poster enligt a och b i tredje stycket som försäkringsföretag innehar i kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut, får medlemsstaterna tillåta att deras försäkringsföretag, med tillämpliga ändringar, också tillämpar metoderna 1, 2 eller 3 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (*****). Metod 1 (metod baserad på sammanställd redovisning) skall tillämpas endast om den behöriga myndigheten är säker på graden av samordnad förvaltning och intern kontroll avseende de enheter som skall inbegripas i tillämpningsområdet för sammanställningen. Den valda metoden skall tillämpas konsekvent över tiden.

För beräkningen av solvensmarginalen enligt detta direktiv får medlemsstaterna föreskriva att försäkringsföretag som är föremål för extra tillsyn enligt direktiv 98/78/EG eller enligt direktiv 2002/87/EG inte behöver dra ifrån poster enligt a och b i tredje stycket i de kreditinstitut, värdepappersföretag, finansiella institut, försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag som ingår i den extra tillsynen. Med det avdrag av ägarintresse som anges i detta stycke menas här ägarintresse i den mening som avses i artikel 1 f i direktiv 98/78/EG.

(*) EGT L 330, 5.12.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).

(**) EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

(***) EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

(****) EGT L 141, 11.6.1993, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

(*****) EUT L 35, 11.2.2003, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.”

▼B

9) Artikel 28.2 skall ändras på följande sätt:

a) Led a skall ersättas med följande:

”a) Första resultatet

Ett tal som motsvarar 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna avseende mottagen återförsäkring utan avdrag för retrocession skall multipliceras med ett procenttal som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan de totala försäkringsmatematiska avsättningarna, beräknade efter avdrag för retrocession, och de försäkringsmatematiska avsättningarna brutto. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 85 %. Efter försäkringsföretagets ansökan med åtföljande styrkande handlingar till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande, får belopp som kan återfås från de specialföretag som avses i artikel 46 i direktiv 2005/68/EG dras av som återförsäkring.”

b) Led b första stycket skall ersättas med följande:

”b) Andra resultatet

För försäkringsavtal, där risksumman inte är negativ, multipliceras ett tal motsvarande 0,3 % av det totala beloppet för sådan risksumma, som försäkringsföretaget iklätt sig ansvar för, med ett tal som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan det totala beloppet för den risksumma som företaget förblir ansvarigt för efter retrocession och det totala beloppet för risksumman. Detta procenttal får dock inte vara mindre än 50 %. Efter försäkringsföretagets ansökan med åtföljande styrkande handlingar till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med den myndighetens godkännande, får belopp som kan återfås från de specialföretag som avses i artikel 46 i direktiv 2005/68/EG dras av som återförsäkring.”

10) Följande artikel skall införas:

”Artikel 28a

Solvensmarginal för försäkringsföretag som bedriver återförsäkringsverksamhet

1. Varje medlemsstat skall på försäkringsföretag med huvudkontor inom dess territorium tillämpa bestämmelserna i artikel 35–39 i direktiv 2005/68/EG när det gäller dessas verksamheter med mottagen återförsäkring om något av följande villkor uppfylls:

a) De mottagna återförsäkringspremierna motsvarar mer än 10 % av det totala premiebelopp som företaget mottagit.

b) De mottagna återförsäkringspremierna uppgår till mer än 50 000 000 EUR.

c) De tekniska avsättningarna till följd av den återförsäkring som företaget mottagit uppgår till mer än 10 % av företagets totala tekniska avsättningar.

▼B

2. Varje medlemsstat får välja att, på de försäkringsföretag som avses i punkt 1 i denna artikel och med huvudkontor inom dess territorium, tillämpa bestämmelserna i artikel 34 i direktiv 2005/68/EG med avseende på dessas verksamheter med mottagen återförsäkring, om något av villkoren i punkt 1 uppfylls.

I ett sådant fall skall den berörda medlemsstaten föreskriva att alla tillgångar som utnyttjas av försäkringsföretagen för att täcka tekniska avsättningar som motsvarar dess mottagna återförsäkringar skall avgränsas, förvaltas och organiseras separat från försäkringsföretagens direktförsäkringsverksamhet, utan någon möjlighet till överföring. I detta fall, och enbart vad beträffar deras verksamheter med mottagen återförsäkring, skall försäkringsföretagen undantas från artiklarna 22-26.

Medlemsstaterna skall se till att deras behöriga myndigheter verifierar den separering som föreskrivs i föregående stycke.”

▼C1

11) Artikel 38.4 skall ersättas med följande:

▼B

”4. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att minska nedsättningen, på grundval av återförsäkring, av den solvensmarginal som fastställts i enlighet med artikel 28, om

a) återförsäkringsavtalen har ändrats eller försämrats i betydande omfattning sedan föregående räkenskapsår, eller

b) det inte finns någon, eller bara finns en begränsad, risköverföring i återförsäkringsavtalen.”

AVDELNING X

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 61

Rättigheter förvärvade av befintliga återförsäkringsföretag

1. Återförsäkringsföretag som omfattas av detta direktiv och som före detta direktivs ikraftträdande blivit auktoriserade eller berättigade att bedriva återförsäkringsverksamhet i enlighet med bestämmelserna i de medlemsstater där de har sina huvudkontor före den 10 december 2005 skall betraktas som auktoriserade i enlighet med artikel 3.

De skall dock vara skyldiga att följa bestämmelserna i detta direktiv om bedrivande av återförsäkringsverksamhet och de krav som anges i artiklarna 6 a, 6 c, 6 d, artiklarna 7, 8 och 12 samt artiklarna 32-41 från och med den 10 december 2007.

2. Medlemsstaterna får medge sådana återförsäkringsföretag som avses i punkt 1 och som den 10 december 2005 inte uppfyller kraven i artiklarna 6 a, 7 och 8 samt artiklarna 32-40 en tidsfrist fram till och med den 10 december 2008 för att uppfylla dessa krav.

▼B

Artikel 62

Återförsäkringsföretag som upphör med sin verksamhet

1. Återförsäkringsföretag som senast den 10 december 2007 har upphört med att teckna nya återförsäkringsavtal och uteslutande förvaltar sitt befintliga bestånd i syfte att avsluta sin verksamhet skall inte omfattas av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall upprätta förteckningar över de återförsäkringsföretag som berörs och överlämna dessa förteckningar till alla övriga medlemsstater.

Artikel 63

Övergångsperiod för artiklarna 57.3 och 60.6

En medlemsstat kan senarelägga tillämpningen av bestämmelserna i artikel 57.3 i detta direktiv om ändring av artikel 15.3 i direktiv 73/239/EEG och av bestämmelsen i artikel 60.6 i detta direktiv till och med den 10 december 2008.

Artikel 64

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 10 december 2007. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 65

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 66

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA I

Former för återförsäkringsföretag:

— Belgien: ”société anonyme/naamloze vennootschap”, ”société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, ”association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, ”société coopérative/coöperatieve vennootschap”.

— Tjeckien: ”akciová společnost”.

— Danmark: ”aktieselskaber”, ”gensidige selskaber”.

— Tyskland: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, ”Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”.

— Estland: ”aktsiaselts”.

— Grekland: ”ανώνυμη εταιρία”, ”αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”.

— Spanien: ”sociedad anónima”.

— Frankrike: ”société anonyme”, ”société d'assurance mutuelle”, ”institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, ”institution de prévoyance régie par le code rural”, ”mutuelles régies par le code de la mutualité”.

▼M3

— Kroatien: ”dioničko društvo”.

▼B

— Irland: ”incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”.

— Italien: ”società per azioni”.

— Cypern: ”Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές”, ”Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”.

— Lettland: ”akciju sabiedrība”, ”sabiedrība ar ierobežotu atbildību”.

— Litauen: ”akcinė bendrovė”, ”uždaroji akcinė bendrovė”.

— Luxemburg: ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”association d'assurances mutuelles”, ”société coopérative”.

— Ungern: ”biztosító részvénytársaság”, ”biztosító szövetkezet”, ”harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”.

— Malta: ”limited liability company/kumpolnnija ta' responsabbiltá limitata”.

— Nederländerna: ”naamloze vennootschap”, ”onderlinge waarborgmaatschappij”.

— Österrike: ”Aktiengesellschaft”, ”Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”.

— Polen: ”spółka akcyjna”, ”towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”.

— Portugal: ”sociedade anónima”, ”mútua de seguros”.

— Slovenien: ”delniška družba”.

— Slovakien: ”akciová spoločnost”.

▼B

— Finland: ”keskinäinen vakuutusosakeyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, ”vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, ”vakuutusyhdistys/försäkringsförening”.

— Sverige: ”försäkringsaktiebolag”, ”ömsesidigt försäkringsbolag”.

— Förenade kungariket: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited societies, registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, ”the association of underwriters known as Lloyd's”.

▼B

BILAGA II

Bilagorna I och II till direktiv 98/78/EG skall ersättas med följande:

”BILAGA I

BERÄKNING AV FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAGS JÄMKADE SOLVENS

1. VAL AV BERÄKNINGSMETOD OCH ALLMÄNNA PRINCIPER

A. Medlemsstaterna skall föreskriva att beräkningen av den jämkade solvensen för de försäkrings- och återförsäkringsföretag som avses i artikel 2.1 skall utföras enligt någon av de i punkt 3 beskrivna metoderna. En medlemsstat får dock föreskriva att de behöriga myndigheterna kan tillåta eller föreskriva tillämpning av en annan i punkt 3 angiven metod än den som medlemsstaten har valt.

B. **Proportionalitet**

Vid beräkning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags jämkade solvens skall hänsyn tas till den proportionella andel som ett företag med ägarintresse innehar i de anknutna företagen.

Med proportionell andel avses antingen, vid användning av metod 1 eller metod 2, vilka beskrivs i avsnitt 3, den del av tecknade kapitalet som det aktuella företaget med ägarintresse direkt eller indirekt innehar eller, vid användning av metod 3, vilken beskrivs i avsnitt 3, de procentandelar som används för att upprätta den sammanställda redovisningen.

Oavsett vilken metod som tillämpas skall dock, när det anknutna företaget är ett dotterföretag och har ett solvensunderskott, dotterföretagets totala solvensunderskott beaktas.

Om, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, ansvaret hos ett moderföretag som innehar en andel av kapitalet strikt och otvetydigt är begränsat till denna kapitalandel kan dock dessa behöriga myndigheter tillåta att dotterföretagets solvensunderskott beaktas på proportionell basis.

Om det inte finns några kapitalband mellan vissa av företagen i en försäkringsgrupp eller en återförsäkringsgrupp, skall den behöriga myndigheten fastställa vilken proportionell andel som det skall tas hänsyn till.

C. **Eliminering av dubbelt utnyttjande av poster i solvensmarginalen**

C.1 *Allmän behandling av poster i solvensmarginalen*

Oavsett vilken metod som används för att beräkna ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags jämkade solvens måste dubbelt utnyttjande av poster som får ingå i solvensmarginalen bland de olika försäkrings- och återförsäkringsföretag som beaktas vid beräkningen elimineras.

I detta syfte skall, vid beräkning av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags jämkade solvens och när de metoder som beskrivs i avsnitt 3 inte redan innehåller bestämmelser om detta, följande belopp elimineras:

— Värdet av alla tillgångar i detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag, vilka representerar finansieringen av poster som får ingå i solvensmarginalen för ett av dess anknutna företag.

▼B

— Värdet av alla tillgångar i ett till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag, vilka representerar finansieringen av poster som får ingå i solvensmarginalen för detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

— Värdet av alla tillgångar i ett till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag, vilka representerar finansieringen av poster som får ingå i solvensmarginalen för något annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

C.2 *Behandling av vissa poster*

Utan att det påverkar bestämmelserna i avsnitt C.1 får

— vinstreserver och framtida vinster som uppkommer i ett livförsäkringsföretag eller livåterförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilket den jämkade solvensen beräknas, och

— tecknade men inte inbetalda delar av kapitalet i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilket den jämkade solvensen beräknas,

omfattas av beräkningen endast i den mån de får ingå för att täcka kravet på solvensmarginal i detta anknutna företag. Däremot skall alla tecknade men inte inbetalda delar av kapitalet som representerar en möjlig skyldighet för ett företag med ägarintresse uteslutas vid beräkningen.

Allt tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse som representerar en möjlig skyldighet för ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag skall också uteslutas vid beräkningen.

Allt tecknat men inte inbetalt kapital i ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag som representerar en möjlig skyldighet för ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som är anknutet till samma försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, skall uteslutas från beräkningarna.

C.3 *Överförbarhet*

Om de behöriga myndigheterna anser att vissa poster, andra än de som avses i C.2, som får ingå i ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvensmarginal inte faktiskt kan göras tillgängliga för att uppfylla kravet på solvensmarginalen i det försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse för vilket den jämkade solvensen beräknas, får dessa poster endast omfattas av beräkningen i den mån de får ingå för att uppfylla kravet på solvensmarginal i det anknutna företaget.

C.4 Summan av de poster som avses i C.2 och C.3 får inte överstiga kravet på solvensmarginal för det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

D. **Eliminering av kapital skapat inom gruppen**

Vid beräkning av den jämkade solvensen skall ingen hänsyn tas till poster som får ingå i solvensmarginalen och som härrör från ömsesidig finansiering mellan försäkrings- eller återförsäkringsföretaget och

— ett anknutet företag,

— ett företag med ägarintresse, eller

▼B

— ett annat företag som är anknutet till ett av dess företag med ägarintresse.

Hänsyn skall inte heller tas till poster som får ingå i solvensmarginalen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilket den jämkade solvensen beräknas, om de ifrågavarande posterna härrör från ömsesidig finansiering med ett annat företag som är anknutet till det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

Ömsesidig finansiering föreligger särskilt när ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller något av dess anknutna företag har ägarintresse i, eller ger lån till ett annat företag som direkt eller indirekt innehar en post som får ingå i solvensmarginalen för det första företaget.

E. De behöriga myndigheterna skall se till att den jämkade solvensen beräknas lika ofta som föreskrivs i direktiven 73/239/EEG, 91/674/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG med avseende på försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvensmarginal. Tillgångarna och skulderna skall värderas enligt relevanta bestämmelser i direktiven 73/239/EEG, 91/674/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG.

2. BERÄKNINGSMETODERNAS TILLÄMPNING

2.1 **Anknutna försäkrings- och återförsäkringsföretag.**

Beräkningen av den jämkade solvensen skall utföras enligt de allmänna principer och metoder som fastställs i denna bilaga.

När försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har fler än ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag skall beräkningen av den jämkade solvensen enligt alla metoderna omfatta samtliga anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

När det gäller successivt ägarintresse (exempelvis då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett företag med ägarintresse i ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag som också är ett företag med ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag) skall den jämkade solvensen beräknas för vart och ett av de försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse som har minst ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

Medlemsstaterna får avstå från att beräkna ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags jämkade solvens

— om fråga är om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserat i samma medlemsstat och detta anknutna företag beaktas vid beräkning av den jämkade solvensen för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i det, eller

— om fråga är om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsholdingbolag som har sitt säte i samma medlemsstat som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, och både försäkringsholdingbolaget och det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget beaktas vid beräkningen.

▼B

Medlemsstaterna får också avstå från att beräkna ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags jämkade solvens om fråga är om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet antingen till ett annat försäkringsföretag eller till ett återförsäkringsföretag eller till ett försäkringsholdingbolag som har sitt säte i en annan medlemsstat, om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har enats om att låta den behöriga myndigheten i denna andra medlemsstat utöva extra tillsyn.

Undantag får i dessa fall endast medges om de behöriga myndigheterna har försäkrat sig om att de poster som får ingå i solvensmarginalen för de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som beaktas vid beräkningen är adekvat fördelade mellan dessa företag.

Om ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag har sitt säte i en annan medlemsstat än det försäkrings- eller återförsäkringsföretag för vilket en beräkning av den jämkade solvensen utförs, får medlemsstaterna föreskriva att det vid beräkningen skall tas hänsyn till det anknutna företagets solvenssituation så som denna bedöms av de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten.

2.2 **Mellanliggande försäkringsholdingbolag**

Vid beräkning av den jämkade solvensen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ett anknutet återförsäkringsföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i ett tredjeland genom ett försäkringsholdingbolag skall det mellanliggande försäkringsholdingbolagets ställning beaktas. Detta försäkringsholdingbolag skall, dock endast såvitt avser denna beräkning, vilken skall utföras enligt de allmänna principer och metoder som beskrivs i denna bilaga, behandlas som om det var ett försäkringsföretag som var underkastat dels ett solvenskrav med värdet noll, dels samma villkor som de som fastställs i artikel 16 i direktiv 73/239/EEG, artikel 27 i direktiv 2002/83/EG eller artikel 36 i direktiv 2005/68/EG såvitt avser vilka poster som får ingå i solvensmarginalen.

2.3 **Anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland**

Vid beräkning av den jämkade solvensen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland skall det senare, dock endast såvitt avser denna beräkning, jämställas med ett anknutet försäkrings- eller återförsäkringsföretag genom tillämpning av de allmänna principer och metoder som beskrivs i den här bilagan.

Om det tredjeland i vilket detta anknutna företag har sitt säte skulle kräva auktorisation och ställa ett solvenskrav på företaget som åtminstone är jämförbart med det som anges i direktiv 73/239/EEG, 2002/83/EG eller 2005/68/EG får medlemsstaterna med beaktande av de poster som får ingå för att uppfylla detta krav föreskriva att beräkningen i fråga om detta företag skall beakta det tredjelandets solvenskrav och de poster som får ingå för att uppfylla detta krav.

2.4 **Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut**

Vid beräkningen av jämkad solvens hos ett försäkringsföretag som är ett företag med ägarintresse i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut skall reglerna om avdrag av ett sådant ägarintresse enligt artikel 16 i direktiv 73/239/EEG, artikel 27 i direktiv 2002/83/EEG

▼B

och artikel 36 i direktiv 2005/68/EG samt bestämmelserna om medlemsstaternas möjlighet att under vissa villkor tillåta alternativa metoder och att tillåta att ett sådant ägarintresse inte skall dras av, gälla i tillämpliga delar.

2.5 **När nödvändig information inte finns tillgänglig**

Om de behöriga myndigheterna, oavsett orsak, inte har tillgång till information som är nödvändig för att beräkna den jämkade solvensen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och som rör ett anknutet företag som har sitt säte i en medlemsstat eller i tredjeland, skall detta företags bokförda värde i ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse dras från de poster som får ingå i den jämkade solvensmarginalen. I sådant fall får inte någon orealiserad vinst som har samband med detta ägarintresse tas med bland de poster som får ingå i den jämkade solvensmarginalen.

3. BERÄKNINGSMETODER

Metod 1: **Avräknings- och totalmetoden**

Den jämkade solvensen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan

i) summan av

a) de poster som får ingå i solvensmarginalen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, och

b) den proportionella andelen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse av de poster som får ingå i solvensmarginalen för det anknutna försäkringsföretaget,

och

ii) summan av

a) det bokförda värdet av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse,

b) solvenskravet för försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, och

c) den proportionella andelen av solvenskravet för det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

Om ägarintresset i det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget helt eller delvis består av indirekt innehav skall värdet av detta indirekta innehav ingå i punkt ii a ovan med beaktande av de relevanta successiva intressena och punkterna i b och ii c ovan skall omfatta de motsvarande proportionella andelarna av de poster som får ingå i solvensmarginalen för det anknutna försäkringsföretaget respektive av solvenskravet för det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

Metod 2: **Kravavräkningsmetoden**

Den jämkade solvensen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan

i) summan av de poster som får ingå i solvensmarginalen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse,

och

ii) summan av

a) solvenskravet för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse, och

▼B

b) den proportionella andelen av solvenskravet för det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

För att värdera de poster som får ingå i solvensmarginalen skall andelarna i den mening som avses i detta direktiv värderas med hjälp av kapitalandelsmetoden i enlighet med det alternativ som anges i artikel 59.2 b i direktiv 78/660/EEG.

Metod 3: **Metod baserad på sammanställd redovisning**

Beräkningen av den jämkade solvensen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse skall genomföras med utgångspunkt i den sammanställda redovisningen. Den jämkade solvensen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse utgörs av skillnaden mellan de poster som får ingå i solvensmarginalen, beräknade med utgångspunkt i sammanställda uppgifter, och

a) antingen summan av solvenskravet för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse och de anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretagens proportionella andel av solvenskraven, som motsvarar de procentsatser som används för att upprätta den sammanställda redovisningen,

b) eller solvenskravet beräknat med utgångspunkt i sammanställda uppgifter.

Bestämmelserna i direktiven 73/239/EEG, 91/674/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG skall tillämpas vid beräkning av de poster som får ingå i solvensmarginalen och vid beräkning av solvenskravet med utgångspunkt i sammanställda uppgifter.

▼B

BILAGA II

EXTRA TILLSYN ÖVER FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG SOM ÄR DOTTERFÖRETAG TILL ETT FÖRSÄKRINGSHOLDINGBOLAG ELLER ETT FÖRSÄKRINGS- ELLER ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG I TREDJELAND

1. I fall då det är fråga om flera sådana försäkrings- eller återförsäkringsföretag som avses i artikel 2.2 och som är dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland och som är etablerade i olika medlemsstater, skall de behöriga myndigheterna se till att den metod som beskrivs i denna bilaga tillämpas på ett konsekvent sätt.

   De behöriga myndigheterna skall utöva extra tillsyn lika ofta som föreskrivs i direktiven 73/239/EEG, 91/674/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG med avseende på beräkningen av försäkrings- och återförsäkringsföretagens solvensmarginal.

2. Medlemsstaterna får avstå från den beräkning som avses i denna bilaga i fråga om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag,

   — om detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett företag som är anknutet till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag och beaktas vid den i denna bilaga föreskrivna beräkning som utförs för detta andra företag,

   — om detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag och ett eller flera andra försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i samma medlemsstat har samma försäkringsholdingbolag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som moderbolag, och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget beaktas vid den i denna bilaga föreskrivna beräkning som utförs för ett av dessa andra företag,

   — om detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag och ett eller flera andra försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i andra medlemsstater har samma försäkringsholdingbolag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som moderföretag, och om det i enlighet med artikel 4.2 har ingåtts en överenskommelse som ger en tillsynsmyndighet i en annan medlemsstat i uppgift att utöva den extra tillsyn som avses i denna bilaga.

   När det gäller successivt ägarintresse (exempelvis ett försäkringsholdingbolag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, som i sin tur innehas av ett annat försäkringsholdingbolag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland) får medlemsstaterna begränsa tillämpningen av de beräkningar som avses i denna bilaga till det försäkringsholdingbolag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som är det yttersta moderföretaget till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

3. De behöriga myndigheterna skall säkerställa att beräkningar som motsvarar dem som beskrivs i bilaga I utförs i fråga om försäkringsholdingbolag samt försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.

   Denna motsvarighet skall bestå i tillämpning av de allmänna principer och de metoder som beskrivs i bilaga I i fråga om försäkringsholdingbolag samt försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.

▼B

Moderföretaget skall, dock endast såvitt avser denna beräkning, behandlas som om fråga var om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, som är underkastat

— ett solvenskrav med värdet noll när fråga är om ett försäkringsholdingbolag, eller

— ett solvenskrav bestämt enligt principerna i punkt 2.3 i bilaga I när fråga är om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland,

och skall underkastas samma villkor som de som anges i artikel 16 i direktiv 73/239/EEG, artikel 27 i direktiv 2002/83/EG och i artikel 36 i direktiv 2005/68/EG i fråga om vilka poster som får ingå i solvensmarginalen.

4. **När nödvändig information inte finns tillgänglig**

Om de behöriga myndigheterna, oavsett orsak, inte har tillgång till den information som är nödvändig för att göra den beräkning som avses i denna bilaga och som rör ett anknutet företag som har sitt säte i en medlemsstat eller i tredjeland, skall detta företags bokförda värde i företaget med ägarintresse dras från de poster som får ingå i den beräkning som avses i denna bilaga. I sådant fall får inte någon orealiserad vinst som har samband med detta ägarintresse tas med bland de poster som får ingå i beräkningen.”